

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXVII. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1990. JANUÁR 1.

**Boldog új évet
minden kedves
olvasónknak!**

Újévi interjú Varga Mihály vezérigazgatóval

— Az 1989-es esztendő — a jól ismert döntések eredményeképpen — nem lesz pirosbetűs év a vállalat történetében. Hogyan értékeli Ön az elmúlt tizenkét hónapot?

— A kérdés megválaszolásához kissé vissza kell nyúlni a korábbi időszakokra. Tény, hogy állami támogatásunk mértéke évente folyamatosan emelkedett. Ez kis súllyal belső, és főleg külső okokra vezethető vissza. Ez utóbbiban a szabályozók változását, az inflációt, és az anyagárak emelkedését értem. A múlt évben például a adórendszer változása okozta a nagymértékű állami támogatásigény növekedését. Az összeg már valóban félelmetesen alakult, hiszen meghaladta a két milliárd forintot. Az év elején elkészült szovjet szakértői vizsgálat megállapította, hogy a magas termelési költségeket külső hatások eredményezték, s nem az itteni munkavégzés hiányosságainak tulajdonítható.

Ez év elején magasszintű kormányküldöttség járt vállalatunknál, akik megértették, hogy vállalatunk fontos szerepet tölt be a nemzetközi atomenergetikai rendszerben, s azt is, hogy e rendszer olyan láncszemekből áll, melyet nem célszerű megbontani. Később azonban, április 10-én a Minisztertanács kabinetülése a magas állami támogatás miatt alapvető képességünk, vagyis az uránérc bányászatának és feldolgozásának megszünte-

tésére hozott állásfoglalást. Ezt az állásfoglalást április 30-án az ipari minisztériumi államtitkár nyilvánosságra hozta. A vállalat már addig is, a bejelentést követően intenzívebben egy sor intézkedést hozott az állami támogatás csökkentésére. Jól tudtuk azonban, hogy ez egyik napról a másikra nem valósítható meg, időt kértünk, melyet azonban nem kaptunk meg. A vállalat kollektívájának munkamoralija nem tört ugyan meg, de hangulatát jól kifejezte az augusztus 30-ai demonstráció.

Az év közben megrázó élményként beleköszölhatunk a felszámolási folyamatba is, egy pénzügyi döntés folytán meg kellett szüntetni a Kutató-mélyfúró üzem alaptervekenységét, melynek eredményeképpen befejeződött Magyarországon az urán és a ritkaföldfémek kutatása.

Ezt követte a szeptember 22-ei minisztertanácsi döntés, ahol határozat született a vállalat felszámolására. Annak ellenére, hogy ez tovább rontotta a hangulatot, exporttervünket teljesítettük. A feltáró, kutató és bizonyos fejteselőkészítő tevékenységünket le kellett állítani, de legfőbb tervmutatóink teljesítésével becsületes munkabért, tisztességes megélhetést tudunk biztosítani dolgozóinknak.

— Egy éve a szilveszteri Ércbányásban Ön a várható kormányzati lépésről azt nyilatkozta, hogy bármilyen döntés születik is,

az emberi oldalról csak humánus döntés lehet. Ma is így látja ezt?

— A nyilatkozatom ma is helytálló, hiszen a minisztertanácsi határozatnak erős az emberi vonatkozása. Természetesen a határozat több fontos fejezetre bontható. Az első része műszaki feladatokat tartalmaz. Ennek keretében bányaművelési tervet dolgoztunk ki, ez határozza meg az 1990. évi munkánkat, megszemlően figyelembe véve a környezetvédelmi szempontokat. Január 31-ig műszaki-gazdasági tervet kell készítenünk, mely már a költségelemeket is tartalmazza. Gazdasági feladatunk, hogy kisvállalkozásokat hozzunk létre, de gondolunk a bányászati tevékenység fenntartására is, ha a veszélyes hulladékok nagymélységű tárolására megoldást találunk.

A kormány a humánkérdések körében normatív rendeleteket alakított ki. Azonban Baranyát kritikus körzetként kezeli, mely itt többlet kedvezményeket jelent. Megjelenik a végkielégítés, az áttelepülési támogatás, a kedvezőbb hitelkonstrukciók. A 2007/1969. Korm. sz. rendeletet kiterjesztették dolgozóinkra is, tehát az 50 százalék egészségromlást elért emberek rokkantsági nyugdíjba mehetnek. A szükséges föld alatti műszakszámot megközelítettek részkereskiegészítést kaphatnak. Napirenden van a munkanélkülivé váló rehabilitáltak problémáinak rendezése. Mégsem lehetünk

nyugodtak, ugyanis kitűnt, viszonylag egyszerű egy kormányzati határozatot meghozni a felszámolásról, a végrehajtásnak komoly műszaki, pénzügyi, emberi buktatói vannak. Hangulatilag is gond, hogy a dolgozók szeptember 22-étől várták a különböző kedvezmények életbelépését, holott a minisztertanácsi határozat 1990. január 1-jét jelöli meg a végrehajtás kezdetét.

Általában, ha átfogóan értékeli a minisztertanácsi határozatot, megnyugtató a kép. A problémák azonban egyenként jelentkeznek. Ezek kezelésében nagy szerepe van a megyei tanácsnak, annak, hogy munkaügyi szolgálta-tó tanácsintézet iroda nyílt vállalatunknál.

— Ami történt, megtörtént, esett róla szó bőven az elmúlt időben. Most inkább tekintsünk előre. Az egészen biztos, hogy 1990-ben uránércet kell termelnünk. Mit tartalmaz az ez évi terv?

— Ezt a már említett bányaművelési terv tartalmazza, mely egyértelművé teszi, hogy 1990-ben uránércet termelünk. Ezt környezetvédelmi szempontok is indokolják.

— Biztosítottnak látja ehhez a tervhez a munkabérek, műszaki-gazdasági feltételeket? Másként fogalmazva megkapjuk-e azt az exporttámogatást a költségvetéstől, mely lehetővé teszi a termelést, s tisztességes megélhetést biztosít az itt dolgozóknak?

— Az 1989. évi létszámra változatlanul szükség lesz. Mintegy 200-300 fő távozik majd vállalatunktól, a természetes fogyás (nyugdíj, keresetkiegészítés) eredményeképpen. Ha veszélyes hulladékok elhelyezésére bányatértséget kell nyitnunk, a vjévi létszám egy részére továbbra is szükségünk lesz.

A műszaki feltételeket a szovjet partner változatlanul biztosítja. A minisztertanácsi határozat előírja, hogy február 20-áig, a műszaki-gazdasági terv elkészülte után meg kell határozni a termeléshez szükséges költségeket, s ezt

a Pénzügyminisztériumnak költségvetési tartalékként kell szerepeltetnie. A felszámolással kapcsolatban persze egyéb költségek is jelentkeznek. Ezeket a termelési költségektől le kell választani, hiszen ezek teljes egészében a költségvetést terhelik. A Minisztertanács által megítélt összegben benne foglaltatik a munkabér is, mely biztosítja a jövő évben is a tisztességes jövedelmeket. Persze, az infláció mértékét nem tudjuk teljesen ellenőrizni, a romló életszínvonal ma realitás Magyarországon.

A minisztertanácsi határozat alapján bízunk abban, hogy 1990 pénzügyi szempontból problémamentes lesz, hozzátéve, hogy semmi sem ment fel bennünket a takarékos gazdálkodás követelménye alól.

— Az 1990-es év sorsdöntő vállalatunk életében. Most dől el majd, fennmarad-e valamilyen mértékben az urántermelés, vagy el kell indulni azon az úton, mely a végleges bezáráshoz vezet. Vannak még reményeink arra, hogy az urántermelés fennmaradjon?

— Tudni kell, hogy jelenleg óriási a szakadék az árbevételünk, és a termelési költségek között. Az okok között meghatározó a KGST árendszere, az ide exportálóknak lehetetlen helyzete. Úgy gondolkodunk, hogy a vállalat továbbélése érdekében két úton kell erőfeszítéseket tenni. Egyik úton növelni kell az árbevételt, a másik úton csökkenteni a termelési költségeket. Ez utóbbi igen nehéz, hiszen a mai inflációnál a termelési költségek szinttartása is 18-20 százalékos költségcsökkentést jelent. Keveset beszélünk arról, hogy az utóbbi időben évente 3-5 százalékos költségcsökkenést valósítottunk meg. Hatékonyabb út lehet az árbevétel-növelés. Engedélyt kaptunk, hogy nyugati partnereket keressünk. Most a tárgyalások közepén tartunk. Vannak komolyan látszó tárgyalásaink francia, amerikai, nyugatnémet cégekkel.

Valljuk, hogy nem szabad felszámolni ezt a kultúrát, nem szabad veszen-

dőbe hagyni ezt az értéket, fenn kell tartani a termelést. A kormánnyal igyekezzünk elfogadtatni az ún. tárgyalási alternatívákat, mely segíti tárgyalási pozíciónkat. Gyakorlatilag olyan kedvezményeket kértünk a kormánytól, hogy az itt lévő értékek, állóeszközök, kamafizetési kötelezettségek ne terheljenek bennünket, s így kedvezőbb helyzetből tárgyalhassunk.

— Ha nem találunk fizetőképessé keresletet fő termékünkre, akkor meg kell indítani azt a visszafordíthatatlan folyamatot, melynek végeredménye a vállalat felszámolása lesz. Bármilyen fájdalmas is ez a perspektíva, mint lehetőséggel, ezzel is szembe kell néznünk. Hogyan látja Ön, az itt dolgozó több mint hatezer ember jövőjét?

— A mi problémánk még bővül a megye problémájával, várhatóan 10-15 ezer ember gondja lesz a munkanélküliség. A vállalat elhatározta, hogy fejleszti a vállalkozásokat, kiépíti mellette képességeket, hogy minél több dolgozót tudjon foglalkoztatni. Ugyanakkor a népgazdaság érdeke is, hogy mindezt szerkezet korszerűsítéssel oldják meg a gazdálkodó szervek. Ehhez azonban tőkére van szükség, s ráadásul a korszerű technológiák nem igényelnek magas munkabéreket. A közepet kell tehát járnunk, munkát is adni, és szerkezetet is váltani.

Vállalatunknál mintegy 1500 ember foglalkoztatására lesz mód hosszútávon, ez szükséges a környezetvédelmi, ellenőrző és melléktevékenységekhez. Ha a bányaműveléssel fel kell hagynunk, akkor még másfél-két évig, a konkrét bezárási munkákon is foglalkoztatunk kb. 1500 embert. Sajnos a bányászati tevékenység kialakított infrastruktúrája nem ad széles mozgásteret a vállalkozásoknak, túlságosan megdrágítja azokat. A munkavállalók részéről a kockázatvállalási szemléletnek is változnia kell. Ezekkel mint realitásokkal számolunk. Azért kell dolgozunk, hogy ez a kollektíva, ez az érték, ez a bányászati kultúra ne vesszen el.

Ehhez kívánok minden dolgozóknak, családtagjaiknak boldog új esztendőt!

Vállalatunkat egy ufóért

— Pupákok — üvöltött a vágát csendjébe Csorga Lőrinc csapatvezető.

— Itt vagyunk főnök — szólaltak meg emberei s közben csendes szunyókálásukból feltápáskodtak a Minirondó mögül.

— Na csak azért, mert már azt hittem vicceket meséltek a másik csapaton.

— Ide figyeljétek! Piszkos nagy hírem van! Az anyósom látott egy nagy-nagy ufót.

— Csorga bácsi, ne kezdje már maga is — szólótt könyörgő hangon Feszke Feri csillás.

— A szentségét, ne szólj közbe te nyikhaj, ez most bazi komoly. Tényleg látta az öreglány azt a fényes szerkezetet, sőt még a személyzetet is találkozott.

— Azokkal a zöld, csápos lényekkel? — kérdezte csodálkozva Akna Zsomp vajúr.

— Naná, sőt még beszélt is velük az asszony anyja. — Mit csinált — szörnyülködött Feszke Feri — és még él az anyósod Főnök?

— Sajnos nem ették meg a földöntúli lények, vagy azért mert van izlésük, vagy azért mert valóban a Földnél civilizáltabb égitestről jöttek. De a lényeket engedjétek már kinyögni. Arról van szó, hogy a vállalat nagyon érdekli őket.

— Ne etessél, főnök — szólótt közbe indulatosan Akna Zsomp — hiszen akkor pont a te anyósoddal ülnek majd le tárgyalni? — Miért nem a főnökökkel?

— Hogy miért az én anyósommal beszéltek, azt persze nem tudom. De azt értem, hogy miért egy kivülállóval. Ő ugyanis mindent úgy mond el a vállalatról, ahogyan tud. Számára nincsenek titkok, nem kell kódosítanie, csak beszélnie.

— És miről kérdezték pontosan? — érdeklődött csodálattal a hangjában a csillás.

— Először a bányáinkról, majd a műszergyártásunkról. Az öreglány azt mesél.

te, nagyon komolyan tárgyaltak vele a zöld emberek. Elmondták, ők intézték el a forintunk leértékelését, sőt újabbakat is kilátásba helyeztek.

— Ez hülyeség, főnök, akkor ezek nem segíteni, hanem éppen tönkre akarnak tenni bennünket — mondta indulatosan Zsomp, a vajúr.

— Dehogy, te tyúkeszű. Értem a logikát. Minél kevesebbet ér a forint, annál inkább kell majd az országnak a deviza. Tehát ma holnap megélhetjük, hogy az uránt nem hogy ötven-hatvan dollárért, hanem már tíz dollárért is érdemes lesz kibányászni. De azt is mondták, ők boldogan megeszik a készleteinket és cserebe, mondjuk a sokat szidott Daciák helyett biztosítják a 4-5 személyes ufók szállítását.

— Miért akarják megvenni az ércünket, kell az egyáltalán valakinek? — érdeklődött a csillás.

— Nem megvenni, megenni akarják. Ok meg az ufóik ugyanis uránt fogyasztanak, attól olyan fényesek, attól foszforeszkálnak. De csak az egyik bányánk kellene nekik, a többiit garantálták, hogy értékesíteni tudjuk.

— És a műszereink mire kellenek nekik, azt nem kérdezték — mondta sértődötten a csapvez.

— Hát azért, mivel egyre többen és sűrűbben jönnek a Földre, s a mi nukleáris mérőműszereinkkel akarják mérni az itteni környezetet. Azért, hogy káros-e a földi kiruccanás.

— Mondta az öreglány, hogy miközben beszélgetek, volt is a csápjaikban valamilyen szerkezet MÉV felirattal, és mérték vele a háttérsugárzást. Majdnem baj is lett ebből, mert az anyós háta mögött a garázsban volt vagy 600 liter cefrém, s ettől nagyon begerjedtek a műszerek.

— Sőt, a műszerek azt is kimutatták, hogy hány fokok lesz majd első főzetre a pálinkám, hogy mennyi liter lesz belőle, sőt vissza, menőleg azt is megmutatták, hogy mennyi cukrot tettem bele — mondta őszinte elismeréssel a hangjában Csorga Lőrinc.

— Nagy dumás vagy, Csorga bácsi. Jó, hogy nem mondd, azt is kiírták a műszerek, mennyi lesz a cukor ára jövőre.

— Csodálkozni fogsz pupák, ezt is mondta az anyósom, 34 forintba tippelte azt az összeget a műszer.

— És mondd, öreg, most hogy a meséd végére értél, itt vannak még ezek az ufósok? — kérdezte nem kevés ironiával a hangjában Akna Zsomp.

— Naná, az öreglány főztje teljesen rabul ejtette őket. Imádják a lucskos káposztát és a szilva pálinkám is ízlik nekik. A kapitány különben lehet, hogy az apósom lesz. Ugyanis azt mondta az anyósomnak, ha megcsókolja, visszapergeti az idő kecskét. Sőt, átváltozik, és

államtitkár lesz. Az az államtitkár, aki április 30-án bejelentette a vállalat felszámolását.

— És hogyan döntött az anyósod? — kérdezték szinte egyszerre az emberei.

— Vacillál még, mert az igazi államtitkár is nagyon tetszik neki ráadásul abból már miniszter is lett — mondta elgondolkozva a csap. vez.

— Az lehet, viszont neki nincsen ufója — summázta a beszélgetést Feszke Feri a csillás. — v. t. —

Rövidke történetek

Az üzemorvosnál:

— Doktor úr! — mondta a sérült. — Bevallom, mielőtt Önhöz jöttem, elmentem megmutatni a láb-sérülésemet a csontkovács-hoz.

— No, és mit tanácsolt magának az az ostoba kuruzsló? — kérdezi az orvos.

— Azt, hogy jöjjenek el magához!

Munkatársak egymásközt:

— Igaz, hogy azt mondtad a főnöknek hogy én hülye vagyok?

— Á, dehogy, tudja ő azt enélkül is...

Továbbképzésen:

— Az egész brigád részt vett egy csodálatos háromnapos továbbképzésen. Ragyogó idő, langyos víz, jég-hideg sör, a főnök a kórházban...

Vájvégén:

— Józsi, megmondtad a főnöknek, hogy tegnap azért bumliztál, mert ikreket szült a feleséged?

— Csak az egyiket mondtam meg, a másikat eltettem a jövő hétre, hátha megint bumlizok.

Füstreváráskor:

— A lányomnak tegnap fia született, de csak két-kilós.

— Ahhoz képest, hogy csak a múlt hónapban volt a lakzi, ez egészen jó súly.

A rehabilitáltak rétegszervezetében:

— És még mindig futsz a nők után?

— Mióta rehabilitált vagyok, csak lejtőn lefelé...

A jogsegélyszolgálatnál:

— A maga esetében az lenne a legjobb megoldás, ha visszamenne a feleségéhez.

— No, és mi lenne a rosszabb megoldás?

A kocsmában:

— Én megtanítottam az asszonyt a rendre. Nálunk minden este pontban hétkor van vacsora, egy percet sem később!

— És ha késel?

— Akkor nem kapok vacsorát!

A „mucsd-bizottság” előtt:

— Minden áldott reggel fulladási rohamom van.

— Próbálja egyszer nem a feleségével megkötetni a nyakkendőjét!

Az Olimpiában:

— Már a tizedik konyakot iszom, mert összeveszttem az asszonnyal. Rémes, hogy mibe kerül nekem ez a nő!

Egy titkárságon:

— Mit csinál vasárnap kisasszony — kérdi a főnök.

— Semmit — válaszol a hölgy.

— Örülök, de figyelmeztetem, hogy ma szerda van.

Otthon, reggelinél:

— Rémes másnapos vagy. Csak azt szeretném tudni, hol voltál az éjjel — mondja a feleség.

— En is — válaszol a férj.

Az öltözőben:

— Azt hallottam különleges lakatot tettél a szekrényedre.

— Igen, de már ellopták.

Az üzemi ebédlőben:

— A gombapörkölt kitűnően sikerült. Hol vette a receptjét?

— Egy krimiből.

Raporton:

— Főnök, egy hét múlva megnősülök!

— Ennek igazán örülök. A nos férfiak szeretnek túlórázni.

Aszongya az illetékes

A vállalat egyik szaktekintélyét arról kérdeztük, hogy mit várhatunk az új évben, mi lesz velünk, milyen konkrét lépéseket tesz, tud tenni a vállalat a túlélés reményében.

— Azzal kezdem, ne írja le a nevemet. Tudja, ma mindenki nyilatkozik, bírál, hangoztatja, O milyen pucás legény is volt a korábbiakban. Én viszont mindig is karakán legény voltam, feketén-fehéren elmondtam a véleményemet. Nem szeretnék most hangozkodónak tűnni, hiszen eddig is az voltam.

— Jó, akkor beszéljen most arról, mi lesz velünk?

— Hogy, hogy mi lesz? Dolgozunk 90-ben is ugyanúgy, mint eddig. Alapjában véve semmi sem változik, terv van, azt teljesítjük, úgy, hogy minden oké!

— És a felszámolás?

— Jaj, ne kezdje már maga is! Lehet, sőt biztos, hogy előbb számolják fel a kormányt, mint ezt a vállalatot. Meg különben is, Magyarországon soha semmit nem kapkodtak még el.

— Hát éppenséggel tudnék erre példát mondani! — Mire gondol kisokos? Mondja!

— A forint leértékelése, vámszabályok örökös módosítása, élelmiszerek kivételi tilalma, pontosan amiről most beszélgetünk, a vállalat felszámolásának nemvárt bejelentése, és a minduntalan visszatérő ár-emelések.

— Jó, jó, hát persze persze azért akadnak kivételek, de én továbbra is optimista vagyok. Soha nem hittem a hülyeségben.

— Miben bízik?

— A jó szerencsében, s abban, a nagyokosok rájönnek arra, hogy Tüker alagyúttásra nem lehet alapozni egy ország energia programját.

— Ön szerint, kis házámban van még Tüker alagyúttós? A huszonévesek azt sem tudják, hogy mi az.

— Hát ez az, nem hogy földgáz, olaj bővében lennénk, még Tüker alagyúttósunk sincs. De van szénünk és uránunk, s most egygypár pudingfejű ezekkel nem akar többé mit kezdeni.

Letéti jegy

A Munkahelytelenítő táplálkozó — a realitásoktól elvonatkoztatott, az orfeuszfejű Hitelbank, a Munkaerőviszanyerő eldésének útjában álló alnyelő és Ellehetetlenítő Kutató Intézet, valamint a MaFFIA (Madártávlatból Furfangos Foglalkoztatás, politikai Intézkedéseket Alkotó) Hivatal letéti jegyek kibocsátását tervezi.

A kibocsátók véleménye szerint az akció már csak azért is nagy népszerűsége számíthat, mert a húszévesek a napi szabadpiaci áron (+ ÁFA + elhízás elleni védővám + marhasértésállomány fejlesztési koncepcióhoz való hozzájárulás, plusz-minusz a hentes jóindulata) váltják majd be az értékpapírokat.

Ez itt

A REKLÁM HELYE!

Azok, akik a munkanélküliség rémétől fenyegetett urános dolgozók vállalkozóvá válását segítő, konstruktív ötleteket, az ipar-szerkezetváltást a valódi piacgazdaság kialakításával párhuzamosan előmozdító javaslatokat, vagy a szakszervezetek által hangoztatott — a szociális demagógia legmélyebb bugyralból

ERCBÁNYÁSZ

A Mecseki
Ercbányászati Vállalat
dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:
Kabjár János

Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851

Vállalati telefon: 33-53

Kiadja:
a Mecseki
Ercbányászati Vállalat

Felelős kiadó:
Varga Mihály

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.

Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti
bizalmi laknál

Ny-623-4

Vissza-tekintés '89

Ez az év csak látszólag volt amolyan mint máskor. Esett eső, hó is hullott, sütött a nap százszor, Mégis más volt, mint amilyet idáig megszoktunk: Elfelejtünk sok-sok mindent, s tanulásba fogtunk.

Izlelgettük, mit jelent a fundamentalista, Reform, válság, de nincs vége, tovább tart a lista, Kompromisszum, nyilvánosság és paternalizmus, Nemzet, pártharc, új szerkezet, konzervativizmus.

Annyi minden megváltozott, hogy az szinte már sok, Csináltak itt nagyhírtelen negyvenhárom pártot, Ünnepeztünk oly napokat, amit eddig szídtunk, Annyi mindent kitaláltunk, amennyit csak bírtunk.

Volt jónéhány kongresszus is, vita, szakadás is, Szóba került egyebek közt még a haladás is, Tőzsde, részvény, értéktöbblet, no meg a svéd minta, Sok szó között egy veszett el, mégpedig a munka.

Ámde mégis, voltak akik most is serénykedtek. Nagy tengernyi bajainkból kiutat kerestek. Elég hamar megtalálták, már április végén, Hallhattuk ezt a rádióban, nézhettük a tévén.

Nem rebent meg a szeme sem az államtitkárnak, A miniszteri báronyszék várományosának: Rendbe jövünk egy-kettőre, csipje meg a kánya, Számoljuk fel, ne dolgozzon az az uránbánya!

Abbamarad a termelés, leáll a sok munka, És az ország zsebét üti egy egész szép summa. Paks boldogul enélkül is, ő uránt nem kíván, Azt pedig, hogy nem szállítunk kibírja az Iván.

Jól hangzott a bejelentés, sokan el is hitték, De nem ők, kik a bőrüket a vásárra vitték. Hogy mit kapott a miniszter akkor a fejére! Nem szívesen bújt volna ott bárki a bőrébe.

No de ez csak hangulat volt, bár nem volt ínyére, Hogy valaki ilyen nagyon vigyáz kenyerére. Kezdjük el most számolgatni, vegyünk mindent sorra, Az eredményt mi már tudjuk: lóg a kormány orra.

Segély, kölcsön, nyugdíj és a végkielégítés, Bezárás, rendrakás és új munkahelyteremtés, Számolhatjuk egy-két évre, s akár hosszútávon, Többe kerül, mintha a cég megmaradna lábón.

Megtanultunk mi sok mindent ebben az új évben, Nem csoda, hogy nem éreztük magunkat a révben. Ha nem kellünk, akkor talán próbálkozzunk máshol, Ez az év csak látszólag volt amolyan mint máskor.

Kaján

Kedves Szüleim! Drága Sogórnőm! Hüje Öcsém!

Hamarosan hazza költözök, az akác faillatú falunkba, mert itten a bányákat, aztat mindent be zárják. Be a szakramentumát merth mostan jötek rája a nagy okosok, hogy nem kel az ur-án. Nem kel enregia hordozó merth az olesob ha kül országból hozatjuk aztata be s így na na hogy nem kel bányász sem nem.

Törri itten mindenki a fejjét azzon hogy mit lehesen csinálni a bányák hején, az üzemekben, meg a sokok emberel. Nehezen jön ösze a dolog de aztat mondják ló a nyugi biztosan lesz vala hogy. Ugy néz ki a dolog hogy mi bányászok által leszünk képezve. Nem fényképezve csak úgy fény nélkül merth hogy a bányában sötét van. (Eztet a hüje öcskösnek magyarázga-tom)

Eről jut eszembe, a Mari nénye él még? Tudgyátok a bába asszony! Nertha szívesen társulnák vele s el végeznek egy hettes tanfojamot egy ojan nőgyógyászatosat. Biztosan lehet ez tet is bár gondol-kodom zongora hangoló átképzete-téssel is. Merth hát mihhez is kezdhetnék a vajar képesi tésemmel. Lángost sütni nem tudok, zöldséges strandot sem nem akkrok nyitni, így nagyon kevés ammít csinálni tudok. En, mi bányászok ki letünk ütve de jól nagyon. Hogy az a... államtitkári ki-be jelentés minek hangzotta el magát! Az az elvtárs biztosan nem az merth akkor nem tiltaná el az ur ánun-kat az Iván éktől. Ez inkább amoljan uri geztus, ojan-fellesleges nagy flanc ez a szeméjzet, küldjük széjel őket — ereszd el a hajama, s meg látod felvirágoza magát ez az ország elmélet.

Ha nem akar nem ke-lünk majd vállalkozásba kezdünk De istenugyse ne hogy el jöjön azaz idő ami kor malyd csalogatni kez-dik megint az emberekét bányásznak. Volt már példa ere. Biztosan lessz ismét ijen. De szakrament hogy a nagyokosok nem fognak tudni be füzni akkor senkit sem nem. Ha mostan eztet a bányász társad-dal-mat széjel verik, szana szét zavarjuk, nem fognak az emberek töbet hini még a pápának sem eben az ügyben.

Nem vagyunk mink bir-kák hogy úgy terelje nek minket egyszer ide meg oda. Aztat ha baj van a дума hogy ránk számít az ország. Ja, aztat számítja menyi van még vissza nekünk. És sokkan élvezik hogy nem lesszünk.

En meg aztat élvezném ha egy kapi talista meg vene minket. És bányász-nánk tovább (Atdam is egy öt százaszt azért a szentan-talnak, hát ha segít, a pénz meg már úgy sem sokkat ér — eztet öreganyámnak üzenem). Aztat mondta az egyik nagy vezir, hogy minden remény megvan ara hogy elkellünk a nyugati tőkéseknek. És ha van remény meg eben ő is biz-zik, akkor mi érczet vajú bányászok is bizakodás sal vagyunk tele. De piszkosul!

Amugy a csizmánk is egyre inkább tele van a nö-vek vó élet színvonalunkal. It a városban nagy a jó lét, igaz az utobinak most újra emelték az árát. Otan a faluban is jó lét van? Van még mit enetek? (Aztat tudom öcskös még mindig szerelmetes az én enivaló sogornőmben) Épen ezért aztat mondom hogy imádkozatok, hetente mon-das satok értem és a bányász társaimért misét, hogy meg maradjon ez a válalat. Mert ha nem mar-dja meg magát, haza me-gyek. Minimum elszeretem a sogornőmet és akkor az öcskös mehet akác virágot eni. Makszimum nyitok a falumba egy bába képzőt hogy az elkövet kezendő éveken dolgoz, a vibráció-tól agyon gyötört kezeim elne gém beredjenek.

Jobb később mint előb, így az öcskös lasan kezdjen el ki költözni az istállóba. A ház részében fogom be ren-dezni a vállalkozásomat. (Muter mond megneki ne elenkezen, mert a 25 kilós puckát már be csomgol-tam)

Fater ird meg mirelene szükséged. Nem akarsz egypár csilét, vagy vilany mozdonyt, vagy szkré-per kanalat? Ha meg szününk veszek neked. (Az öcskös el úgy is ki fizetetem) Ha meg mégis kelünk a kapi talistáknak majd én irom meg nekem mire lene szük, ségem. A sogornőre biz-tosan.

Remény tell ujesztendőt kívánva: Lajcsi

Jótekonysági koncert

„Ha nincsen pénzed elég zenészek reggelig húzták a e fél mell” — énekelte a talpalávalót. A kft a be-felvételen látható Cici Mici, folyt belépőjegyek árából a népszerű Rákóczi téri a VI. sz. bányauzem feltá-örömlányból átképzett bá-ró munkáit kezdik meg. A nyász szórakoztató. A zenekar tagjai a tisztelet-„Mindent a fiúkért” kft az díjukat e célra ajánlották fel, „van még remény” fel-se ellen indított kampányt, kiáltással. Cici Micinek, s ennek része volt a kará-jöllehet e hideg télben csonykor az V. sz. banya-lassan már lefagy a fél ci-cije, de azért önfeláldozóan vállalta a többi üzemben is további koncertek megtar-tását. A téli zimankót rövi-tott jól sikerült koncert. A maradó bányamérnökök, den így summázta: — Van feltehetően munkanélkül-még egy másik is!

Ablakot nyitunk a világra

Az infláció, mely egyre jobban tapasztalható ha-zánkban, magában foglalja a női divat változását is. Hölgyek figyelmébe ajánljuk az 1990-es év legújabb termékét a „mi az egyik felét fedjük, a másikat meg-öldja a nyugati tőke” nevű kompozíciót, amely, ismer-ve hazánk hölgyeinek domborulatait, még a szaharai oázisok lakóit is hegymászásra készíti.

Ész. 89. 1. 7

ALLAMBÁCSI FÉSZKE: — Ne féljete madárkaim! Apuka gondoskodik rólatok. Előd Szaniszló rajza

Mese a csodamérlegről és a kilenc törpéről

Egyszer volt, hol nem volt az Óperenciás-tenger-től keletre, de az Úveghegy-től azért egy kicsit nyugatra, egy hatalmas palotában élt a hétfejű sárkány. Volt ennek a sárkánynak egy csodamérlege. Ez olyan mérleg volt, hogy soha nem volt egyensúlyban. Hiába rakott bele a sárkány az egyik serpenyőbe apait-anyait, áremelést, forint-leértékelést, személyi jövedelemadót, valutastopot, még a palota tetején lévő piros lámpát is leoltotta, mindig hiányzott valami az egyensúlyhoz.

Ekkor a sárkány így szólt a mérleghez:

— Mérleg, mérleg, mondd meg nekem, hogyan kerülhetnél egyensúlyba?

A mérleg, mert csodamérleg volt, s mert nem volt ideje, hogy a sárkánnyal mélyebb összefüggéseket megértessen, így válaszolt:

— El valahol a végeken kilenc törpe. Hárman a bányában dolgoznak, a Szundi, a Szende, meg a Morgó. Vidor, aki tizenháromszor volt már éltörpe, mert a fiúk a bányában jól dolgoztak, feldolgozza a kibányászott anyagot. Hapci, aki a nagy téli hidegben mindig megfázik, a nagy rezi miatt pedig mindig ráfázik, szolgáltató. Tudor, a nagyokos, mindent kutat és fejleszt, Kuka pedig, bár ment tud, de hallgat, mert nem tud beszélni. Van még két törpe, a nevük nem fontos. Nos, őket kell megszüntetni!

— És ezzel egyensúlyba kerül a két serpenyő? — kérdezte a sárkány.

— Nem — válaszolt a mérleg —, de egy darabig befoghatod a szájakat a palotádba törő ellenzéki bajvivőknek.

A sárkány nem sokat törte a hét fejét, ehhez egyébként sem volt hozzá szokva, s kimondta a végzést, a kilenc törpe szűnjön meg. Am nem hiába volt hét feje, s nem véletlenül ő lakta a hatalmas palotát (piros lámpa nélkül).

Az egyik feje kitalálta, hogy a kilenc törpe áttelepülhet más vidékre, ahol más törpék szintén a bányában dolgoznak. Igen ám, de a másik feje ezzel egyidőben kitalálta, hogy azok a törpék sem dolgoznak a bányában.

A harmadik fej kitalálta, hogy a törpéket át kell képezni — pénz és farsadást nem kímélve — óriásokká. Erről a fejről később kiderült, hogy aznap nem vette be a Cavintont.

A negyedik fej azt panaszkodta, hogy a kilenc törpe vállalkozzon valami másra, mint hogy a bányában dolgoznak. Ehhez kölcsönt is felajánlott. Előtte azonban a zsebébe nyúlt, s rájött, éppen az ötödét tudja erre adni, mint amibe egy korszerű óperenciás-tengeri munkahely létesítése kerül.

Az ötödik fej azt találta ki, hogy a törpék menjenek nyugdíjba, kerül amibe kerül.

A hatodik, a leghuncutabb fej azt mondta, hogy mikor felszámolják a kilenc törpét, a végén elégtelnek ki. A törpék előbb ezt félreértették, de mikor mindenütt leesett a húsz garas, rájöttek, hogy ez nem olyan, ami örömet okoz.

A hetedik, a legkisebb

fej már nem is tudott kitalálni semmit.

Kuka, aki évtizedekig nem beszélhetett, nekiállt számolni, mert azt azért tudott. Kiszámította, hogy a bezárás annyiba kerül rövidtávon, mint 5-6 évi sárkányi támogatás, s akkorra már valószínűleg ég-

szen más lesz a helyzet. Ezt megírta a sárkánynak, és külön-külön mindegyik fejnek — mivel beszélni nem tudott —, de a sárkány inkább engedélyt adott Kukanak, hogy most már beszélhet, de a számítás nem nagyon érdekli.

Kuka, mivel már beszél-

hetett, elindult az Óperenciás-tenger felé, és beszélt az ott lakókkal. Azok meghallgatták, bólogtak és kértek Kukát, hogy továbbra is hallgasson.

Hogyha Kuka beszélhetett volna, az én mesém is tovább tartott volna...

K. J.

Népszavazás 7-én

Az évezred utolsó évtizedének legelső vasárnapján ismét sorskérdésekben dönt majd a több mint 7 millió választásra jogosult magyar állampolgár.

Mint az már bizonyára minden olvasónk számára ismeretes, az Országos Alga- és Moszatfeldolgozó Kombinát tápióvenyigehadházi telephelyén légyölő galóca-lágyító üzem létesítését tervezi.

Köztudomású, hogy a légyölő galóca lágyadék a gyógyszeripar egyik legfontosabb alapanyaga. Az ebből készült termékeket többnyire égési sérülések felületi kezelésére használják, de újabban egy svájci cég — amerikai licenc alapján — agyhúgykővesedés-gátló tablettákat állít elő az értékes masszából.

A légyölő galóca lágyadék világgia ára az utóbbi hónapokban — az agyhúgykővesedés terjedésével egyenes arányban — jelentősen emelkedett. Az alapanyag uniánkénti ára a londoni tőzsdén már október közepén is meghaladta az aranyét, de mióta híre ment, hogy a tápióvenyigehadházi spenóztöldek tiltakoznak Európa legnagyobb légyölő galóca lágyítójának megépítése ellen — következésképp az agyhúgykőgyártó tabletták tömeges gyártására a már-már krónikus alapanyaghiány miatt nincs semmi garancia, az ár egyre kúszik felfelé, és ma már eléri a 600 dollárt.

A spenóztöldek tápióvenyigehadházi csoportja október 22-én az utcára vonulva tiltakozott a légyölő galóca-lágyító megépítése ellen. A zöldpárt leg radikálisabb szárnyának tartott helyi szerződés egyébként azért tűzte zászlójára — no meg a neve elé — a „spenót”-ot, hogy senki még véletlenül sem gondolhasson méregzöldre. A mérleg ugyanis a legnagyobb ellenségünk.

A csaknem 23 fős tömeg egy emberként kiabálta a demonstráción, hogy „nem kell nekünk alga moszat, majd a kormány kintől hozat”, meg „nem lesz több szép kék az ég, ha itt készül a lágyadék”.

A tüntetés fő szervezője Tahószékyné szül. Belepofászovics Piroška — a helyi szervezet főtitkára — beszédet is mondott, melyben hevesen bírálta az üzem megépítésének tervét. Piroška néni, — aki már a 79-dik évében jár — szólt az elmúlt negyven év tévedéseiről, bűneiről, arról, amikor Tápióvenyigehadházián bevezették a villanyt, és a kert végében húzódo másfél kilovolttal légyzéték miatt Szultán, a kedvenc kakasa hónapokig csak immel-ámmal látogatta a tyúkólat. Azóta a tyújak sem olyan sárgák, mint annak előtte. Arról

nem is szólva, hogy férje, Gyuri bácsi azóta esténként ismét sorskérdésekben dönt majd a több mint 7 millió választásra jogosult magyar állampolgár.

Piroska néni aláírás-gyűjtést is kezdeményezett, és aktív, no meg fineszes segítőtársai révén már november végére összegyűlt a négyszázezer tiltakozás a tápióvenyigehadházi légyölő galóca-lágyító megépítése ellen.

Kiírták hát a népszavazást, amelyen még egy fontos kérdésben voksol az ország lakossága. Nevezetesen arról, hogy legyenek-e ismét olyan sárgák a tojások, mint annak előtte.

A kérdésekre „igen”-nel és „ne”-vel lehet majd

szavazni. A vezető pártok többsége egyébként arra szólította fel a tagjait, hogy „nemigen”-nel szavazzanak, de egyes radikálisok a „ne-ne”, a konzervatívok az „igenigen” mellett törtek lándzsát.

Január 7-én tehát minden eldőlt, és addig talán a légyölő galóca-lágyadék világgia ára sem változik jelentősen, a svájci cég — az amerikai licenc alapján — pedig remélhetőleg már csöpp hazánkba is szállít a cikk elején említett tablettákból. Úgy tűnik, egyre többeknek szüksége is lesz rá.

— n —

Lánc, lánc, eszterlánc

Megyek hazafelé, a bejáratú ajtó előtt a szomszéd azzal fogad, hogy lépjek be a maszkek-Bongóba, mert nyerhetek, ha azonban nem írom a nevem a sor alá, nagyon rosszul járok.

Nyitóm a postaládánkat, benne egy sokszorosított levél, küldjem el további 20 példányban, mert nagy bajom lesz.

A lakásajtomra betűzve egy másik sokszorosított szöveg, az is fenyeget, hogy ne szakítsam meg a láncot.

Mi van itt? Csak én bolondultam meg, vagy mindenki? Nézem a két levelet, hasonlítanak. Abban feltétlenül, hogy tele vannak helyesírási hibával. Az egyikben 13, a másikban 8, igaz, az rövidebb. Nézzük tovább. Mindkettő egy idegen nyelvű fohással kezdődik, erre még visszatérek.

Mindkettőből megtudom, hogy az eredeti fohász Hollandiában található, és mindegyik már kilencszer járta körül a világot. Megtudom belőlük, hogy ha nem szakítom meg a láncot, s készítek 20 másolatot, azt 96 órával a kézhezvétel után továbbküldöm, 9 nap elteltével nagy szerencse ér. Ezután jönnek a lelkesítő és vérfigyaszító példák. Nézzük egymás mellett ezeket.

„Egy református lelkész 3 millió dollárhoz jutott” — írja az egyik, míg a másik: „Egy RAP (?) tiszt 20.000(?) dollárt kapott”. Egyik sem igazán vonzó számomra, mert rólam köztudomású, hogy sem református lelkész, sem RAP-tiszt nem vagyok, ez utóbirtól egyébként sem tudom micsoda, nem is beszélve a 20.000 dollárról. A példákhoz ezzel nincs vége.

„Sokobulla 4 millió dollárt kapott, de elvesztette, mert nem küldte el ismerőseinek a fohászt” — így az egyik „RE ELT 450 000 dollárhoz jutott, de elvesztette, mert megszakította a láncot”. Ebben az a hasonló, hogy mindkét áldozat ló-

versenyzett, vagy lyukas volt a zsebe. Számomra tanulságos, nem löversenyezek, és megvarrtam a zsebeimet.

Új példák: „Constantin Dies 1935-ben kapta ezt a levelet. Megbizta titkárnőjét, hogy készítsen 20 db másolatot, és küldje el azokat. Pár nappal később országának lottóján 3 millió dollárt nyert”.

Mennyivel demokratikusabb a másik megoldás. „Szombantin Szili 1963-ban megkapta a levelet, titkárnője készített 20 db másolatot, és mindketten pár nap múlva 2 millió dollárt kaptak”.

Itt egy aktuálisan vonzó példa: „Colette hivatali alkalmazott elefejtette továbbítani, pár nap múlva elbocsátották állásából, míg végül elküldte a levelet, és jobb álláshoz jutott”. A másiknál véletlenül szinte szóról szóra ugyanez állt, csupán a név Carlo Badetti, s nem jobb álláshoz, csupán álláshoz jutott.

Am a leghátborzongatóbb az alábbi két példa: „Seron Faele Hold megkapta a levelet, és eldobta, mert nem hitt benne. Kilenc nappal később elvesztette mindkét lábát”. „Sotogna megkapta és eldobta, mert nem hitt benne, 9 hónap múlva mindkét lábát elvesztette”!

És most térek vissza a fohászra. Természetesen nem ugyanarról van szó. Az egyikben néhány ismert angol, a másikban néhány ismert német kifejezés azt sugallja, hogy valódi szöveg. Mármost annak, aki egyik nyelven sem tud. Csak magyarul. Nem úgy, mint a levél írói, akik sem angol, német, vagy holland, sem magyar nyelven nem tudtak. Erről bizonyítványt is küldtek. A levél szerint legalább huszat.

Ezúton közlöm velük, jól tennék, ha előbb saját láncukat szakítanak meg. A butaságát...

Kablár

Születésnapunkra (József Attila után szabadon)

34 éves lettem én,
Meglepetés e döntemény
Csecse
Becse

Ajándék, mellyel meglepem
a falézi szegleten
Magunk
Magam

34 évem elszelelt
Hitünk és pénzünk hova lett?
Az ám
Urán

Lehettem volna oktató
Nem ily vidia koptató
Szegény
Legény

Nem lettem, mert egy helyen
Eltanácsolt a gépezet
Fura
Ura

Intelme gyorsan nyersen ért
„A nincsen pénzünk” szövegért
A hont
Kivont

Szabályával óvta ellenünk
Ideidézve szellemünk
Hévet
S nevé

„Önök — míg szóból értek én —
nem bányászok e féltekén”
Gagyog
S ragyog

Ha örül Horváth Ferenc úr,
Hogy a bányász nem a mélybe túr
Sekély
E kely

Mielőtt elmúlnánk:
Bányász módon — nem középiskolás fokon
Egész népemet fogom

Tani-
Tani.

Eszes

Cseppreál

Mindenfajta rosszindulátú híresztelés ellenére, január elsejével nem szűnik meg a Kutató-fejlesztő üzem, csak éppen profilt vált.

A jövő év elején ugyanis „Fillérlé” fantázia-névvel reálbérés cseppek gyártását kezdik meg az üzemben, melynek révén — várhatóan óriási érdeklődésre való tekintettel — az éves bevételük akár több százmillió forintba is rúghat.

A reálbérés cseppek egyébként dr. Alsószőlőky Artur és dr. Felsőszőlőky Ferdinánd a nemzeti pénzverde kutatómérnökei fejlesztették ki, és a találmányt százötven millióért adták el az üzemnek.

A találmányi díj, nomena reálbéréscsepp gyártó gépsor összesen csaknem 400 millióba került, de ezt a foglalkoztatáspolitikai alapból — munkahelyteremtő beruházások támogatása címen — a Magyar Nemzeti Iparstruktúráváltást Forrázó Bank biztosította a kutatások számára.

A reálbérés cseppek előállításának módját továbbra is szigorú titok fedi, csupán annyit sikerült megtudnunk róla, hogy a kormány szociálpolitikai koncepciójának elemeiből, vitaminok és némi ópium hozzáadásával készül.

A hatása bámolatoss, hiszen, aki rendszeresen szedi, soha többé nem idegeskedik az áremelések miatt, és röhögve veszi tudomásul, ha közlik vele, hogy a fizetése reálértékben nem hogy egy csöppet sem változott, de egyszerűen már számócalekvárt sem ér.

Persze, akinek egy csöpp érzeke van a realitásokhoz, az Bérés-cseppeket is szedhet, ugyanis a két csoda-szer együttes alkalmazása csak javítja a hatásfokot.

A reálbérés cseppeket egyébként 0,5 deciliteről másfél literesig ötféle kiszerezésben gyártják majd, sőt setfelőknek külön kivánságra húszliteres marmonkannákat is feltöltenek a fillérléből. Az új termék ára egyébként deciliterenként 28 forint lesz, de amennyiben sikerül a fillérlét külföldön is értékesíteni, akkor 10 márkába fog kerülni.

engé

Művelődjünk szórakozunk

Ságvári mozi

Január 1. hajnali 4 órakor: VUK! (magyar kijelentés). délután 13 órakor: Ne ébressz fel az alvó zsarut! (szines amerikai film). este 18 órakor: Szemtől szembe (magyar film).

20 órakor: Veszedelmes viszonyok (amerikai film). Január 6. 18 és 20 órakor: Az utolsó császár (román film).

Január 7-én 18 és 20 órakor: Az ósienyek országa 1980 (szovjet film).

Január 13-án 18 és 20 órakor: Csendes égzengés (új csehszlovák film). Január 14-én 18 és 20 órakor: A nagy zabálás (magyar film 1976-ból).

22 órakor: A bosszú börtönében (bolgár film).

A Ságvári Endre Művelődési Ház programjából (AZ IGAZI)

Január 8-tól 31-ig a Stúdió-galériában Kolombusz utazásai, Horváth László grafikus kiállítása.

10-én 15.30 órakor: Csipkerózsika. 14-én 10.00 órakor: Csipkerózsika.

Ságvári mozi

6-án: A rémület éjszaka (amerikai film). 7-én: Vámpírok Velencében (olasz film).

13-án: Halálos fegyver (amerikai film). 14-én: Drágán add az életet (amerikai film).

Az előadások 16 és 18 órakor kezdődnek.

Műszaki újdonságok

— Fúrás-technikai bemutatóval egybekötött előadást tartott december 10-én dr. Elvonó Ózon pénzügyminisztériumi főosztály-vezető-helyettes a Kutató-mélyfúró üzemből „Hogyan kell megfúrni egy fúrás-üzemet” címmel. A neves szakember részletesen ismertette azokat az el- és megvonó eszközöket, amelyekkel teljesen lehetetlen helyzetbe lehet hozni vállalatokat, üzemeket.

Bemutatta azt a telefonkészüléket is, amelyen értesítette vállalatunk vezetését a geológiai hitelkeret betiltásáról.

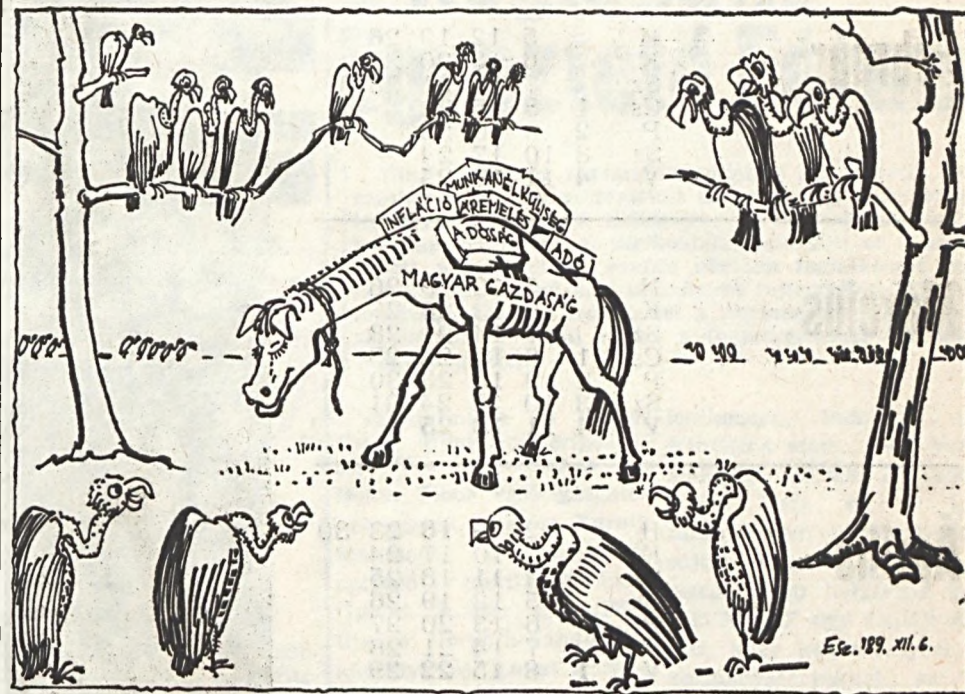
Japán tudósok mandula ízű láb-növesztő tabletták

gyártásának technológiáját dolgozták ki egy osakai kutató intézetben. A pirulákat először állatokon próbálták ki, és mint ahogy a tudóscsoport vezetője elmondta, egy kísérleti jelleggel létesített baromfi-farmon ma már ezer szárra kelnek ki a tojásokból a szárlábú csirkék és kacsák. Az új csodaszert ugyanakkor a nyulaknál is intenzív láb-növekedést idézett elő, méghozzá oly mértékben, hogy az aranyos kis tepsifülek tappancsnyomai vetekszenek az elefántokéval. A tablettákat hamarosan ipari méretekben és ipari célra is gyártani fogják. Alkalmazását különösen a nehéz helyzetbe jutott magyar vállalatoknak ajánlják a több lábön állás elvének megvalósítá-

sához, a melléktermékeség „kicombosításához”.

Vállalatunk munkásellátási osztálya kutató-intézetet létesített a Patacs—nyugati építési terület keleti oldalán. A pénzügyi, jogász és építész szakemberekből álló team azt kutatja, hogy miként lehetne a bányász-lakás építési akció ügyét megfelelően rendezni. Az intézetben kifejlesztettek egy olyan szemüveget, melyen keresztül az állami támogatás összege akkorán látszik, hogy már kezdeni is lehet vele valamit, és elkészítették annak a rohammentőnek a prototípusát, amelyben vállalatunk dolgozóit élesztgetik majd, ha megtudják a Patacs—nyugaton épülő lakások négyzetméterenkénti árát.

A keselyűk kara:

Na, dönts már el, összeeszel, vagy állva maradsz!

Fehérnemű varrodánkból

IV. sz. bányászati dolgozók „Ingünk, gatyánk oda van” címmel hirdette meg óév búcsúztató új esztendő tiszteletére szilveszteri hacacá-rejét. Felvételünkön a gyönyörűen lenge Kelek E Vilma mutatta be az üzemi rehabilitált dolgozóiból verbuvált fehérnemű varrodájának költeményeit. A tervező P Kis Nagy Pista, hajdan népszerű csapatvezető, szerényen csak annyit mondott megvalósult fehérneműről: — Mindig is azt szerettem, ha a dolgok nem takarják el a dolgokat. A költő is azt mondja: „játszani is engedj gyermeked”, s ez nekem annyit jelent „bámulni is engedj embered”. Ezt a hacacáren be is jelentettem a feleségemnek. Csöndör Bördör fotóimitátor is ennek szellemében kottogtatta szer. kentyűjét. Ennek is köszönhető, hogy a felvételen Vilma azt kérdezi: Kel-lek-e?

REMÉNYFELÉRTÉKELES

Képtelen vagyok megérteni azokat az embereket, akik amiatt háborognak, hogy ismét leértékelték a forintot. Mert ugye, micsoda szűklátókörűségre vall, ha valaki nem képes felfogni, hogy egy ilyen intézkedés importkorlátozó hatású, és egyben javítja a magyar termékek versenyképességét a világpiacra.

Az ilyen emberek csak azt szajkózzák, hogy megint majd minden drágább lesz, a golfütőtől az úszómedence vízforgatóig, a francia fuszektól, a holland kakaóig, pedig ez csak az érem egyik oldala. Márpedig az éremnek három oldala van, sőt, ha netán magyar pénzmérő van szó, akkor négy. Az egyik az a recés, ezen nincs is semmi különös. A másik az, amelyiken egy szám van (mondjuk egy huszas).

A forintnak négy oldala van

Ha megfordítjuk, az olvasható rajta, hogy Magyar Népköztársaság (ez már különös) ha pedig ismét megfordítjuk, akkor megint egy kettést meg egy nullát látunk, de az krucifix, hogy addigra már tizenkilencet sem ér.

Szóval jó, jó, drágább lesz a golfütő, de nem ez a lényeg. Én például annak örülök leginkább, hogy az az ötven centes, amit tizenhat évvel ezelőtt a síófoki mólón találtam, és azóta is a varrodáboz gombkészletét gazdagítja — most még értéke-sebb lett.

Minek is magyarázom, hogy így aztán én a forint leértékelés híve vagyok.

Csak az a baj, hogy a kormány mostanában csak nagyon ritkán — évente csak néhányszor — él ezzel a „gombkészlet gazdagító” eszközzel.

Meg kell jegyeznem, hogy különösen nekünk, méveseknek jól jön minden forintleértékelés, hisz ez a magyar urán versenyképességét fokozza. Mert miről is van szó? Most körülbelül 6000 forintért termeljük az urán kilóját. A világpiaci ár mondjuk 50 dollár, de legrosszabb esetben is huszónöt. (Ennél kevesebbet még az ipari miniszter sem mondana.) Na már most, ha a kormány nem vacakolna, és '90-ben havonta egyszer-kétszer (úgy

A Göncöl GT gondjai

Megépül-e a pellérdi UFB?

Mint arról a napi sajtóból olvasóink már értesülhettek, november végén Pécsen megalkult a Göncöl Gazdasági Társulás, amely UFB létesítését tervezi Pellérden.

Az UFO Fogadó Bázis megépítésének gondolata akkor merült fel először, amikor az év őszén egy azonosíthatatlan repülő tárgy huzamosabb ideig követte a Mecsek-expresszt, majd fényjeleket adott a mozdonyvezetőnek és észak-dél-nyugati irányban elhúzott a ködös égbolton.

Alig néhány perccel később Fókuszházy Buda nyugalmazott optikus mester legnagyobb ámulatára narancssárga színben pompázó, fényes, korongalakú tárgy ereszkedett le a még működő pellérdi zagyta-vunk partjára, és körülbelül 120—350 centiméter

APEH: ÁFA helyett UFA

magas, nyúlánk, tömzsi, zöld színűen foszforeszkáló értelmes lények ugráltak ki belőle, majd hosszúra nőtt csápjaikkal inni kezdtek a tó vizéből. Az idős optikus — amikor később elbeszélgetett velük — megtudta, hogy a Göncöl csillagképből érkezett vendégek eredetileg a kanadai Nagy Tavak vidékén szerettek volna leszállni, de a műszerek jelzései alapján végül is úgy döntöttek, hogy a pellérdi zagyta-vakot választják a landolásra, annál is inkább, mert szülőhelyükön, az Alfa-Béta-Gamma-Centaury bolygón is zagyta-vak táplálják agyukat.

Fókuszházy (korábban Focushauser) Buda még aznap éjjel felkereste Aranybányássy Albint (a neves üzletembert), régi jóbarátját, aki azt tanácsolta, építsenek egy UFO Fogadó Bázist ötesillagos hotellel, étteremmel, nightklubbal, automata tekepályaival és föld alatti ufó-parkolóval.

A meglehetősen költséges beruházáshoz persze töké kell, és itt nem is annyira a méves kiskerttulajdonosok szőlőkéire, hanem inkább az uránbányászok végkielégítésére számítanak.

A napilapokban közzétett hirdetésekre vállalatunk közel ezer dolgozója jelentkezett és csaknem 800 milliót ajánlottak fel a Göncöl Gazdasági Társulásnak.

Rekordgyorsasággal el is készültek az UFB tervei, és már folynak is a leendő automata tekepálya alapozási munkálatai, ám lehetséges, hogy a vállalkozás még az UFO Fogadó Bázis megépülése előtt megbukik.

A földhivatal azt ugyan még engedélyezte, hogy a GT által vásárolt másfél hektáros területet földön kívüli lények számára idegenforgalmi céllal használ-

ják, de a helyi tanács az építési engedély kiadását már ahhoz a feltételhez kötötte, ha a vállalkozók ABC áruházat, óvodát, bölcsődét és vízbizsmegállót is létesítenek és százhusz évig magukra vállalják ezek üzemeltetési költségeit.

A vállalkozók mindezt végül is vállalták, de az ideiglenes építési engedély visszavonása sem elképzelhetetlen, hiszen aláírásgyűjtés folyik az UFB megépítése ellen. A környéken lakók ugyanis azt követelik, hogy az UFO Fogadó Bázis ürrepülőterét ne közvetlenül a zagyta-vak partján, hanem kicsit távolabb, az Új Hebridákon építsék fel.

A gondokat gyarapítja, hogy az APEH bejelentette, ÁFA helyett UFA-t köteles majd fizetni a Göncöl GT. Az UFA (utólag fizetendő adó) — amely nem azonos az adóhátralékkal, itt ugyanis nem kell késedelmi díjat fizetni — mértékének megállapítása egyelőre még várat magára, hiszen az Alfa-Béta-Gamma-Centaury lakói feltehetőleg csak szellemi termékkel tudnak majd fizetni, a pénzt ugyanis — az öreg optikus szerint — már évezredek óta nem használják.

A Göncöl GT éppen a szellemi termékek értékesítésében látna a nagy üzletet, de az APEH (jogházagokra hivatkozva) ragaszkodik ahhoz, hogy a kis-nagy zöld emberkék gyakorlati tanácsokkal segítsék az adórendszer korszerűsítését, ami nem biztos, hogy járható út, hiszen, bár a távoli vendégek csodálatos dolgokra képesek, rendkívül nagy tudású, intelligens lények, de nem biztos, hogy el tudnának igazodni a magyar gyártmányú rendelték, szabályzók és előírások szövevényes dzsungelében.

NG.

—ng—

Január

H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Sz	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	

1990

Július

H	3	10	17	24	31
K	4	11	18	25	
Sz	5	12	19	26	
Cs	6	13	20	27	
P	7	14	21	28	
Sz	8	15	22	29	
V	1	8	15	22	29

Február

H	5	12	19	26
K	6	13	20	27
Sz	7	14	21	28
Cs	1	8	15	22
P	2	9	16	23
Sz	3	10	17	24
V	4	11	18	25

Augusztus

H	6	13	20	27	
K	7	14	21	28	
Sz	1	8	15	22	29
Cs	2	9	16	23	30
P	3	10	17	24	31
Sz	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	

Március

H	5	12	19	26	
K	6	13	20	27	
Sz	7	14	21	28	
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31
V	4	11	18	25	

Szeptember

H	3	10	17	24	
K	4	11	18	25	
Sz	5	12	19	26	
Cs	6	13	20	27	
P	7	14	21	28	
Sz	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30

Április

H	2	9	16	23	30
K	3	10	17	24	
Sz	4	11	18	25	
Cs	5	12	19	26	
P	6	13	20	27	
Sz	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29

Október

H	1	8	15	22	29
K	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	31
Cs	4	11	18	25	
P	5	12	19	26	
Sz	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	

Május

H	7	14	21	28	
K	1	8	15	22	29
Sz	2	9	16	23	30
Cs	3	10	17	24	31
P	4	11	18	25	
Sz	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	

November

H	5	12	19	26	
K	6	13	20	27	
Sz	7	14	21	28	
Cs	1	8	15	22	29
P	2	9	16	23	30
Sz	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	

Június

H	4	11	18	25	
K	5	12	19	26	
Sz	6	13	20	27	
Cs	7	14	21	28	
P	1	8	15	22	29
Sz	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	

December

H	3	10	17	24	31
K	4	11	18	25	
Sz	5	12	19	26	
Cs	6	13	20	27	
P	7	14	21	28	
Sz	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30

MEV ESEMÉNYNAPTÁR '89

MÁRCIUS 10.

- Hallotta lelkecském?
A Minisztertanács kabine-
tetje a mai napon javasla-
tot tett a MEV bezárására.

AUGUSZTUS 30, DEMONSTRÁCIÓ

A dolgozók nem értik a kormány energiapolí-
tikáját, ezért nem hallgatják végig a minisztert.

ÁPRILIS 30.

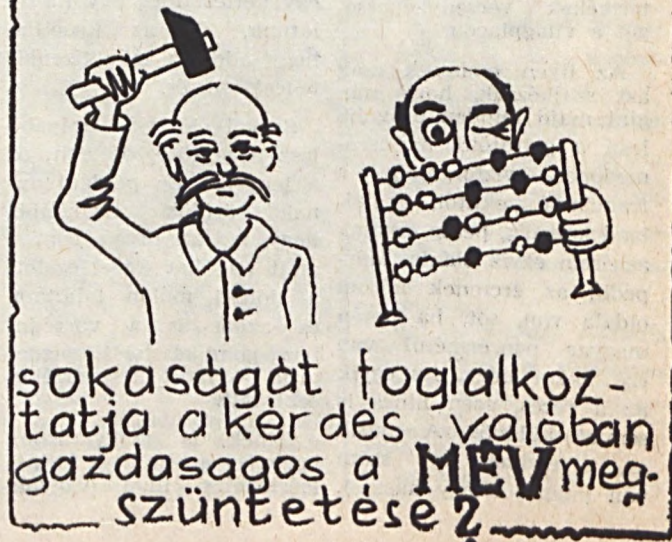

Akik nézték a TV híradót,
hanyatt estek a rossz hír hallatán.

SZEPTEMBER 22.

A MINISZTERTANÁCS
DÖNTÖTT
A MEV BEZÁRA-
SÁRÓL

AZÓTA IS szakértők

sokaságot foglalkoz-
tatja a kérdés valóban
gazdaságos a MEV meg-
szüntetése?

Ülésezett a Regionális Egyeztető Fórum

Mint arról már gyorstájékoztatóban hírt adtunk, december 21-én fontos témákat tárgyalt meg a Regionális Egyeztető Fórum. Előbb szervezeti kérdések kerültek napirendre, majd tájékoztatás hangzott el a beérkezett pályázatokról, ezután röviden foglalkozott Bács-Kiskun megye gazdasági-társadalmi fejlesztésének programjával, különös tekintettel a gazdasági szerkezet átalakítására, s végül rátért a foglalkoztatási eszközök működtetésére.

Vállalatunkat az ülésen Varga Mihály vezérigazgató, Mészáros István és Böhm Tibor vezérigazgató-tanácsadók, a vállalatnál dolgozó munkavállalókat Gyulai Sándor az UDSZ titkára, Horváth Sándor titkárhelyettes, Kukai András és Simon János üzemi szb. titkárok képviselték. Így a Fórumon a tíz lehetséges szavazatból vállalatunkat két szavazat illette meg, miután a BDSZ közvetlenül nem képviseltette magát.

Előzetesen is várható volt, hogy a legnagyobb érdeklődést, a legtöbb vitát kiváltó napirendi pont az utolsó lesz, amely a foglalkoztatási eszközök működtetését tárgyalta.

Dr. Bukta László az ÁBMH elnökhelyettese bejelentette, hogy Németh Miklós a kormány elnöke a REF ülését megelőző napon aláírta a Minisztertanács rendeletét, és a foglalkoztatási alapról és annak a kritikus körzetben való felhasználásáról. (Ezt lapunkban teljes terjedelemben közöljük).

Vállalatunk képviselői a vita során többször is szót kaptak. Kifejtették, milyen fontos lenne a vállalat és az itt dolgozók számára, ha a sugárátalomnak kitett munkakörökben dolgozók esetében végkielégítés azoknak is fizethető lenne, akik nem 5, csupán 3 évet dolgoztak a munkakörökben. Ezt indokolják azok a feladatok, amelyek az uránérctermelés felhagyásával kapcsolatban itt még je-

lentkeznek, indokolja az érintettek száma, és a végkielégítés mértéke is. Indokolja, hogy ez a kizárás éppen a fiatalokat sújtja, mely réteg talán a legsúlyosabb helyzetbe kerül. A REF úgy foglalt állást, hogy kezdeményezi a kormányserveknél az 5 éves alsó határ 3 évre való módosítását azzal a kiegészítéssel, hogy január 1-jével a rendelet alkalmazható, hiszen az érintettek a végkielégítést úgysem most vennék igénybe.

Vállalatunk képviselői más módosító indítványokat is tettek. Javasolták, hogy az a dolgozó, aki 1 éves bruttó átlagkeresete alatt kap végkielégítést, kaphasson foglalkoztatási alapról áttelepülési támogatást és munkanélküli segélyt is. Ennek alternatív javaslatok voltak, hogy ezen juttatásokból csak addig zárjuk ki a dolgozót, ahány végkielégítést igénybe vett.

A REF úgy foglalt állást, hogy ezeket a javaslatokat — hozzákapsolva a dolgozóktól jövő egyéb indítványokhoz — a későbbiekben megtárgyalja.

A hosszúra nyúlt (4 és fél órá) tanácskozás a MÉV részéről megfogalmazott egyéb felvetésekkel most nem tudott foglalkozni, ezeket részben az illetékes szakigazgatási szervek elé bocsátotta vizsgálat céljából, részben kormányzati döntést igénylő kérdésekben a Minisztertanács titkárságához fordul levélben, s ezekre várhatóan a január második felében sorra kerülő ülésén visszatér.

Az állampolgár viseli a gondokat és a terheket

Az új lakáskonceptió nem tér ki a vállalati kölcsönökre, s arra sem, hogy egy vállalati felszámolás esetén mi lesz ezen kölcsönök sorsa? Erről kérdeztük Mészáros István vezérigazgató-helyettest.

— Ma nem látok megoldást arra, hogy a vállalat dolgozói munkahelyük elvesztése s az új jövedelmi források alapján megfelelő tisztességes kedvezményt kaphatnának a kormányzattól. Erre sem elképzelés, sem tárgyalások szintjén utalást nem kaptunk, és nem látunk. Teljesen kusza a helyzet.

A vállalat által támogatott lakásvásárlásnál — általában a vājvégi dogozóknaál — kétféle forrást biztosítottunk. Amennyiben a vállalat mond fel a dolgozóknak, mert jogutód nélkül felszámolják, akkor az úgynevezett felfüggesztett kölcsönöket, amely kötelezi a dolgozókat, hogy „x” évig a vállalatnál kell dolgozni, a vállalat elengedi. Azért, mert a szerződés nem a dolgozó hibájából hiúsult meg, és így nincs sem jogi, sem erkölcsi alapja a vállalatnak, hogy ezen kölcsönöket visszakövetelje. A másik forrás a kamatmentes kölcsön, aminek elengedésére viszont nincs jogalapunk, mert az a vállalat vagyontárgyát képezi, s ezen alap ilyen jogcímen nem csökkenthető. Tisztázunk kell a kormánnyal azt, hogy mi lesz, ha a vállalat jogutód nélkül szűnik meg, s az ilyen források akkor hová kerülnek vissza, avagy elengedhetők-e?

(Folytatás a 2. oldalon)

Vállalati segítség Romániának

A vállalat gazdasági vezetése, a szak szervezeti vezetéssel egyetértésben 1989. december 27-én egymillió forintot utalt át a romániai károsultak támogatására a Magyar Vöröskereszt részére az MNB 235-90171-8147 számlán. Az átutalás a nyereségadó alapról, mint közérdekű kötelezettség-vállalás, levonható.

A vállalat 2 db 8 tonnás KAMAZ gépkocsival segítette a segélyszállományok Romániába érkezését, a két ünnep között. A két tehergépkocsit Mráv János, Szűts Attila, Szabó Tibor és Tihanyi János Szolgáltató üzemi dolgozók vezették Kolozsvárra. A velük készült riportot következő számunkban közöljük.

Együtt a piacdiktálta feltételekkel

Betéti társaság a fatelepen

A bányauzemek, jobb nem lévén, a szerencsére várnak. Arra, hogy kell-e uránkészletük az egykor szidott, ma elismeréssel emlegetett nyugati világnak. A külszíni üzemek látszólag könnyebb helyzetbe vannak. Látszólag, hiszen a külső munkafeladatok, ipartelepítők az üzemeken belüli megtelepedésért nem tolonganak a porták környékén. Természetesen vannak érdeklődők, tárgyalásokhoz is ültek már többen, sőt kisebb-nagyobb szerződések megkötésére is sor került. Amolyan „bomba” vállalkozásról sajnos nem írhatunk, de csurránó eredményekről, ahogyan eddig, úgy most is beszámolhatunk. Górcső alá most az Anyag- és áruforgalmi főosztályt vettük, s arról kérdeztük Belvárdi József osztályvezetőt, mit tesznek ők a túlélés érdekében, elkerülendő az esetleges összeomlást.

— Én is bizom abban — kezdte válaszát —, hogy marad az urántermelés, s rossz álmokként emlegetjük majd egykor a felszámolás ötletét. Természetesen ettől függetlenül azért próbálunk, eredményes piacutalást végeztünk, s úgy tűnik, eredményes munkákat is tudunk a lőtevékenységünk mellett végezni.

— Elsőként december elsejével beindítottunk a fatelepen egy betéti társaságot. Az eddig egy hónapos működés alapján azt kell mondanom, eredményesen és szívesen dolgoznak az emberek. A sok jelentkező miatt ma már ott tartok, azt kell beosztanom, hogy egy-egy ember a délutános műszakban heti két alkalomnál többször ne dolgozzon, jusson idejük a pihenésre is. A teljesítmények tökéletesen megfelelnek az elvárásnak. A másik amit elértünk e rövid idő alatt, hogy odafigyelnek a kizozatali százalékra.

— Arra, hogy minél kevesebb legyen a hulladék?

— Pontosan, s mindig olyan javaslatokat kapok a dolgozóktól, ami a kizozatali százalék növelését szolgálja. Ez már valami, amikor az az ember a gatteron dolgozik, és neki gyakorlatilag teljesen mindegy, hogy eladtam, nem adtam el a készrút a régi gondolkodás szerint, már másként gondolkodik. Jóllehet neki az a dólga, hogy felvágja a fát. Igaz, az emberek tudják, hogy mennyit keresnek, hiszen köbméterre fizetünk,

— Mennyi az annyi?
— Huszonöt köbméterért elérhető teljesítmény — nettó 500 forintot kaszíroznak, műszakonként.

— Az eladással nincsen probléma?

— Nincs, több az igény, mint amennyit fel tudunk dolgozni. Feltétel csupán, hogy legyen alapanyag. Kétségessé az egész vállalkozást az teszi, hogy amennyiben a Szovjetuniótól mondjuk nem kapnánk faanyagot, ezzel a vállalkozással tovább élni nem tudnánk.

— Kapcsolatban vagyunk a Mecsektraddal, és az Agrokerekl, akik tulajdonképpen a teljes mennyiséget, épület-fűrészarút megveszik.

— A betéti társaságot formának mi a lényege?

— A délelőtti fő munkaidőben továbbra is a bányákat látjuk el, s a délutános műszakban dolgoznak a betéti társaság tagjai. Fontos lehet még az is, — mondja magyarázóan az osztályvezető —, hogy a társaságban nem csak a fatelepi dolgozók vannak jelen, hanem az anyagosztály minden területéről azok, akik vállalták, és szívesen végzik e nem könnyű fizikai munkát.

— Ezen felül milyen más tevékenységbe szállt be a főosztály?

— Még a betéti társaság beindítása előtt keresni kezdtünk megüresedett raktárainkra olyan vállalatokat, akik kivesszik. Ilyen kapcsolat létrejött a Sörgyárral, akiknek kiadtunk egy 600 négyzetméter alapterületű épületet. Januárban feltehetően létrejön

egy kft.-vel hasonló szerződésünk, de ők a pénzügyi bonyolítástól a számlázásig mindent velünk végeztetnének. Gyakorlatilag nagykereskedelmi tevékenységnek megfelelő feladatokat kell ellátnunk a már meglévő létszámunkkal. Ez nekünk is új feladatot jelent majd, de ahhoz hogy megtanuljunk önállóan kereskedni, gazdálkodni, eladni, ahhoz feltétlenül szükségünk van ilyen feladatokra.

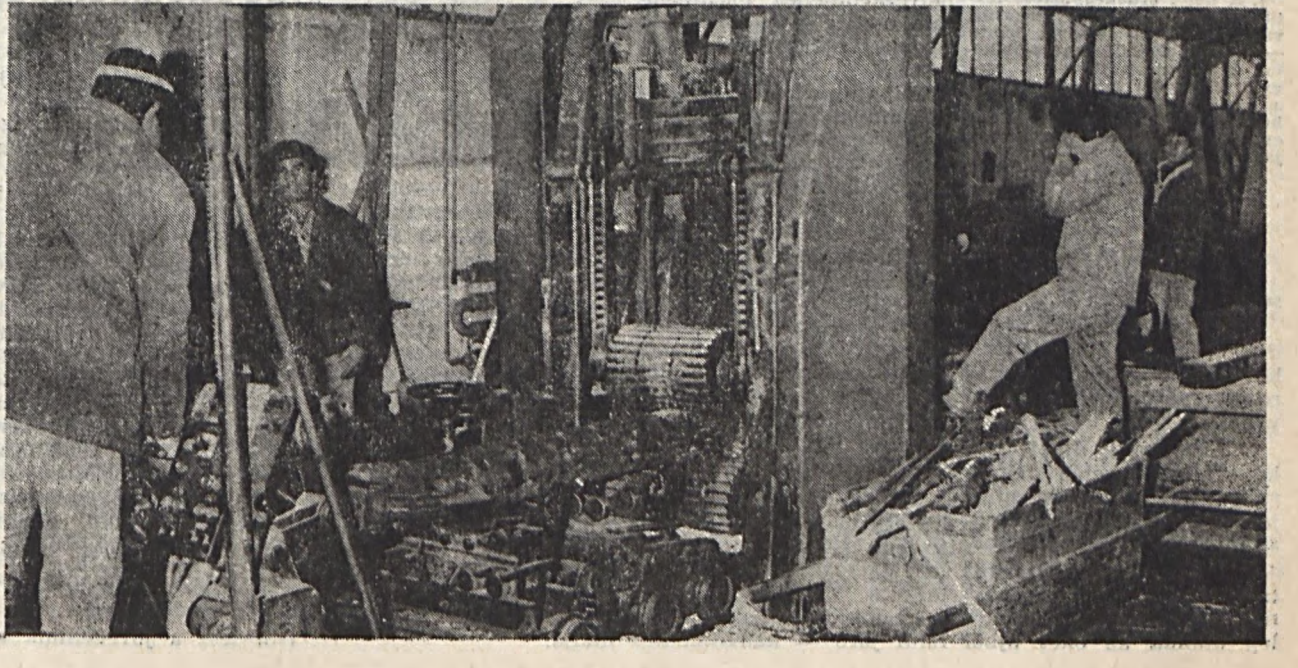
— Egy esetleges felszámolásakor — túl a bizakodáson — az eddig felsorolt három vállalkozás holtbiztos, hogy nem menti meg a főosztályt sem. Jobban előre tekintve, mi van még a tarsolyban?

— Az teljesen biztos, hogy ezekkel valóban nem élünk túl egy felszámolást. A tanulmányok tartunk, hogy megismerjük a piacot, és, hogy versenyképesek legyünk. Jelenleg előrehaladott tárgyalásokat folytatnak külkeresceink. Jelentkezések vannak konzignációs raktárak létesítésére, szabadkapacitás van a nyomdában, a műhelyben, a szállításonál, szervezésnél. Sok olyan területtel rendelkezünk, amit viszont nem tudunk kapacitásként felajánlani, mert az üzemek kiszolgálásához szükségünk van azokra.

— Nem kell attól tartani, hogy előbb vagy utóbb, de szétaprózódik a főosztály?

— Mindenképpen abban gondolkodunk, hogy együtt, egyben maradjon, ez a kollektíva. Az más kérdés,

(Folytatás a 3. oldalon)

A minisztertanács 143/1989./XII.22./ MT rendelete a Foglalkoztatási Alapról és annak a kritikus körzetekben való felhasználásáról

(Megjelent a Magyar Közlöny 95. számában 1989. december 22-én)

1. §
A foglalkoztatási alapot terhelik a minisztertanácsi rendelkezések, továbbá az Állami Bér- és Munkügyi Hivatal elnökének rendelkezésében meghatározott a foglalkozást segítő, illetőleg a munkanélküliek ellátását szolgáló támogatások, költségtérítések és egyéb juttatások.

2. §

1. A foglalkoztatási Alap kezeléséért az Állami Bér- és Munkügyi Hivatal elnöke feladata. Az Alap felhasználásának főbb arányaira éves tervet készíti.

2. A foglalkoztatási Alap felhasználásának éves tervét és a támogatási célok közötti évközi jelentősebb átcsoportosításokat az Országos Erdekegyeztető Tanács előzetesen véleményezi.

3. §

A foglalkoztatási szempontból kritikus körzetben a Foglalkoztatási Alapból 6-10 %-os szerinti többlettámogatások folyósíthatók.

4. §

1. Egy adott körzet (a helyben szokásos napi ingázások távollása által behatárolt terület) foglalkoztatási szempontból kritikus körzetnek akkor minősíthető,

a) ha ott egy éven belül legalább ezer munkahely megszűnik, és ennek következtében az érintett dolgozók 25 százaléka részére megfelelő munkahely nem biztosítható, illetőleg ha munkahelyek megszűnése következtében a munkanélküli segélyre jogosultak létszámának az aktív keresők létszámához viszonyított aránya várhatóan eléri az 5 százalékot.

b) az Országos Erdekegyeztető Tanács által létrehozott szakértői bizottság megállapítja, hogy a 6-10 %-ban szabályozott többlettámogatások alkalmazása az érintett dolgozók munkába helyezése érdekében elkerülhetetlen.

2. A kritikus foglalkoztatási körzethez nyilvánítható — az előzetes érdekegyeztetési tárgyalásokat követően — az Országos Erdekegyeztető Tanács határoz, egyben javaslatot tesz az 5. § (1) bekezdése szerinti összegre.

5. §

1. A Minisztertanács dönt a kritikus foglalkoztatási körzet részére a Foglalkoztatási Alapból elkülönítendő, a többlettámogatások finanszírozására fordítható keret összegéről.

2. A keret legcélrészesebb felhasználásának meghatározására a körzet szerinti illetékes megyei (fővárosi) tanács elnöke helyi érdekegyeztető testületet hoz létre a munkáltatók és a munkavállalók helyi érdekképviseleti szerveinek, valamint a tanácsai szervek és az ügyben érintett központi államigazgatási szervek képviselőiből.

3. A helyi érdekegyeztető testület dönt többlettámogatások felhasználásának részletes szabályairól. Ha az így kialakított szabályok várhatóan az 5. § (1) bekezdése szerinti pénzügyi keret túllépéséhez vezetnének, akkor az Állami Bér- és Munkügyi Hivatal elnöke, képviselője útján, illetve a döntést követő 15 napon belül írásban a döntés ellen vétőt emelhet.

4. A helyi érdekegyeztető testület véleményezi jogosult valmenyi — a térséget érintő — jelentős foglalkoztatás-politikai intézkedést, illetve a megyei (fővárosi) tanácsai szervekkel az ezzel kapcsolatos döntési hatáskörüket a helyi érdekegyeztető testületre átruházhatják.

6. §

1. Többlettámogatásként

a) állami végkielégítés,

b) áttelepülési kölcsön,

c) a vállalkozóvá válást segítő juttatások,

d) korongedményes nyugdíjazás költségeinek a külön jogszabályban meghatározott mértékben felüli átvállalása,

e) a dolgozók újbóli foglalkoztatása esetén felmerülő társadalombiztosítási járulék átvállalása folyósítható.

2. Az 1. bekezdés szerinti támogatások kizárólag azoknak a dolgozóknak (illetőleg utánuk az őket újból

foglalkoztató munkáltatóknak) folyósíthatók, akiknek munkaköre a kritikus körzethez minősítésnél figyelembe vett munkahelymegszűnések következtében szűnik meg.

3. A többlettámogatások folyósítása az illetékes munkaközvetítő szerv feladata. Ennek során az államigazgatási eljárás általános szabályai szerint jár el.

7. §

Állami végkielégítés

1. Az állami végkielégítés (a továbbiakban: végkielégítés) annak, a jelenlegi munkáltatójánál legalább 10, a sugárátalmonnak kitett munkakörökben dolgozók esetében 5 évet eltöltött dolgozónak fizethető, akinek munkaköre megszűnik, és a munkáltató, vagy az illetékes munkaerőközvetítő szerv nem tud részére megfelelő munkahelyet felajánlani, és öregségi, rokkantsági nyugdíjra nem jogosult.

2. A munkahely akkor tekinthető megfelelőnek ha

a) a jogosult képzettségi szintjének, vagy a felajánlott képzési lehetőség figyelembevételével megszerezhető képzettségének, vagy az általa utoljára betöltött munkakör képzettségi szintjének megfelel,

10 év feletti munkaviszony esetében 24 havi átlagkereset;

9 évi munkaviszony esetében 21 havi átlagkereset

8 évi munkaviszony esetében 18 havi átlagkereset

7 évi munkaviszony esetében 15 havi átlagkereset

6 évi munkaviszony esetében 12 havi átlagkereset

5 évi munkaviszony esetében 9 havi átlagkereset

b) Egyébb dolgozóknál (fizikai és szellemi)

25 év feletti m.v. viszony esetében 24 havi átlagkereset,

23-24 év közötti m.v. viszony esetében 21 havi

22-20 év közötti m.v. viszony esetében 18 havi

18-19 év közötti m.v. viszony esetében 15 havi

16-17 év közötti m.v. viszony esetében 12 havi

15-12 év közötti m.v. viszony esetében 9 havi

10-11 év közötti m.v. viszony esetében 6 havi

10 év alatt nem jár.

4. A végkielégítés után nyugdíjjárulékot fizetni nem kell, és az nem képezi a társadalombiztosítási ellátások, egyéb keresetarányos juttatások, valamint a térítési díjak alapját.

5. A dolgozó újrakezdők, pályakezdők vállalkozói kölcsöne utáni kamattámogatásán az átképzési költségtérítésen, vagy az — elhelyezkedésének megfiúsulása esetén — a közhasznú foglalkoztatásban való részvételén kívül a Foglalkoztatási Alapból más juttatásban annyszor három hónapig nem részesülhet, ahány havi átlagkeresetének megfelelő állami végkielégítésben részesült.

6. Az 5/1987. (VII. 22.) JpM-EüM-PM rendelet szerinti keresetkiegészítésre jogosult dolgozó állami végkielégítésben csak akkor részesíthető, ha a keresetkiegészítésről végleg lemond.

8. §

Áttelepülési kölcsön

1. Az áttelepülési kölcsön legfeljebb 500 ezer forintig terjedő — a munkáltatói jogosult dolgozó állami végkielégítésben csak akkor részesíthető, ha a keresetkiegészítésről végleg lemond.

2. A dolgozó által a visszafizetett összeget minden év végén a munkáltató a Foglalkoztatási Alapba átutalja.

3. A kölcsöntámogatás igénybevétele a lakáselő támogatásokról szóló jogszabályokat kell alkalmazni.

4. A kölcsöntámogatást a új munkáltató a lakásépítés -vásárlás munkáltatói támogatásának szabályai szerint nyújtja azzal az eltéréssel, hogy a törlesztés megkezdésére három hónapnál hosszabb határidő nem engedélyezhető, és a kölcsönt havi egyenlő részletekben legfeljebb 10 év alatt kell visszafizetni, a tartozást elengedni, vagy mérsékelni nem lehet.

5. A dolgozó által a visszafizetett összeget minden év végén a munkáltató a Foglalkoztatási Alapba átutalja.

b) egészségi állapotának megfelelő,

c) várható keresete — az igénylőt esetleg megillető kereset-kiegészítésekkel együtt — a korábbi átlagkeresetét eléri,

d) a munkahelyre (tömegközlekedési eszköz igénybevétele) történő oda- és visszautazás ideje a három órát nem haladja meg, illetőleg ha az három óránál több, nem haladja meg azt az időtartamot, amelyet a dolgozónak az utolsó munkahelyére való oda- és visszautazás igényel.

3. A végkielégítés összegét a dolgozó munkaviszonyban töltött idejétől, az ellátott munkakörtől (pl. kedvezőtlen munkakörülmények) függően a dolgozó havi átlagkeresetének 24-szereséig terjedő összegben kell meghatározni.

(A végkielégítés mértéke a REF által elfogadott az MT határozatában nem szabályozott):

A végkielégítés mértékét a MÉV-nél töltött munkaviszony és sugárátalmonnak kitett munkahely alapján kell megállapítani az alábbiak szerint.

a) (a sugárátalmonnak kitett dolgozóknak azokat kell tekinteni, akik az MT. V. 48. § (5) bekezdése alapján ionizációs pótszabadságban részesülnek.)

9. §

Vállalkozóvá válást segítő juttatás

1. A vállalkozóvá válást segítő többlettámogatásban az a dolgozó részesíthető, aki az újrakezdők, pályakezdők vállalkozói kölcsönére szerzett jogosultságot. A személyenkénti 200 ezer forintot meg nem haladó többlettámogatás általában természetbeni juttatás.

2. A vállalkozóvá válást segítő juttatást csak a vállalkozás céljára lehet felhasználni.

3. A vállalkozás megszűnése, átalakulása esetén az 1. bekezdés szerinti többlettámogatás visszatérítésének — a bekövetkezett értékváltozást figyelembe véve — szabályait a megyei Munkahelyi Szolgáltató Iroda és az igénybevevő közötti szerződésben kell rendezni.

10. §

Egyéb támogatások

1. A korongedményes nyugdíjazás költségei — a személyi jogosultság feltételeinek megléte esetén — a Foglalkoztatási Alap terhére külön jogszabályban meghatározott esetekben kívül — és mértékben felül is átvállalhatók.

2. A társadalombiztosítási járulék a Foglalkoztatási Alap terhére, legfeljebb 1 éves időtartamra átvállalható azon dolgozó foglalkoztatása esetén, akinek korábbi munkaviszonya a munkakörének megszűnése miatt szűnt meg, és az illetékes munkaerő-közvetítő szerv nem tud részére munkahelyet biztosítani.

11. §

1. Ez a rendelet 1990. január 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a Foglalkoztatási Alap létrehozásáról és a foglalkoztatáspolitikai célú korongedményes nyugdíjazásról szóló 52/1987. (X. 15.) MT rendelet és az azt módosító 32/1989. (IV. 15.) MT rendelet hatályát veszti.

2. E rendelet előírásait azok esetében lehet alkalmazni, akik munkaviszonya 1989. augusztus 31-e után szűnt meg.

Németh Miklós s. k.,
a Minisztertanács elnöke

Humán csomag emberi „kiszerezésben”

Kétség kívül megnyugvást okozott, amikor végre — bizony némi késéssel — nyilvánosságra került a Minisztertanács úgynevezett humán csomagterve, amely uránbányászokat megkülönböztetett előnyökben részesíti, és annyira csomag mint egy olvadó jégtáblára repülőre ledobott pakk, amely ugyan megemlíti az ottlévőket az ehhaláltól, de a jégtábla fokozatosan zsugorodik, és nyilvánvalóan úszniuk kell majd a fagyos vízben, miközben a célba dobáló pilótákat egy csöppet sem érdekli, hogy azok ott lent partot érnek-e valaha.

Hogy a ledobott csomag miféle megnyugvást okozott, arról az újságíró a III. sz. bányüzemben gyűjtött tapasztalatokat. Mindenesetre a „pakk” bontogatásakor kiderült — bár egy Minisztertanácsi jogszabályt nem is olyan könnyű kihámozni, illetve „kiszerezni” a maga mivoltából — az ott dolgozók nem voltak valami hurrá hangulatban.

Számtalan kérdés, kétség gyötörte őket, és a csokoládéra tekintve bizony többekben felmerült, lehet, hogy az mérgezett.

Ez a desszert pedig a végkielégítés volt, amely eddig nem hullott egyetlen „jégtáblára” sem, és ahogy az itteniek vallják, aligha ez a mennyei manna, ugyanis alig-alig fogyasztható.

Ráadásul a sajtóban megjelenő pilótákat dicsőítő — híradások alapján nem is csoda, hogy Miskolcon esetleg azt hiszik, itt az uránbányánál még a takarítónők is milliomosok lesznek, ha megkapják a végkielégítést.

Ugyanakkor bizony jópár kérdés megfogalmazódik az itt dolgozóknak, amelyekből álljon most itt egy csokorra való:

„Miért nem amolyan jóvátételként, vagy fájdalomdíjként fizetik a végkielégítést, hisz egy, világlevélben keményen és becsületesen dolgozó bányász, aki az egészségét áldozta, aligha tehet arról, hogy a termelés nem gazdaságos?”

„Aki hosszú időn át dolgozott szénbányában, de csak egy-két éve méves dolgozó, miért nem részesülhet ebben a kedvezményben?”

„Mi lesz azokkal a fiatal műszakiakkal, akik annak idején ösztöndíjként — nagy reményekkel, a biztos jövő tudatában — jöttek a vállalathoz, még tizenévesen? Elismerik-e nekik munkaviszonyként az egyetemre éveket?”

„Miért kaphat állami végkielégítést a rehabilitált dolgozó, és miért nem kaphat a bányászati keresetkiegészítésben részesülő?”

„Ha a végkielégítés után nem kell sem nyugdíjjárulékot, sem társadalombiztosítást fizetni, kaphat-e ingyenes (?) orvosi ellátást a „végkielégítő?”

„A végkielégítés vállalkozásra ösztönző hatása érezhető, hiszen aki vállalkozik az az adómentes bruttó keresetét kapja. Az uránbányász most ne dolgozzon, hanem azon töprengjen, milyen vállalkozásba foghat majd?”

„Aki mondjuk kilenc hónap végkielégítést kap, az miből teremtsen elő a vállalkozáshoz szükséges tőkét?”

„Ha valaki végkielégítés címén sok pénzt kap, és mondjuk vállalkozó szellemű is, mindent egy lapra tesz fel, befektet, ám nem kíséri szerencse a próbálkozását. Márpedig, ha huszonnegy hónap végkielégítést kapott, hat évig még munkanélküli segélyre sem jogosult. Mi lesz a családjával? Átképzés azok magukat koldussá?”

Persze nem csupán a „desszerttel” kapcsolatos kérdések foglalkoztatják az embereket. Ez a humán csomag még sok mindent tartalmaz. A kormány által megszabott kereteken belül a „porciózásért” a regionális egyeztető fórum a felelős. Vállalatunk képviselői ott vannak és — tapasztalatból mondom, szem és fültanuként — minden kérdésben, kemény vitáktól sem visszariadva, az itt dolgozók érdekeiért munkálkodnak.

Ha eddig is nem ezt tetették volna, még ez a sokat szidott csomag sem került volna a jégtáblára.

Ami pedig a kérdéseket illeti — a fenti néhány csak csepp a tengerben — Gyulai Sándor az UDSZ titkára ígéretet tett arra, hogy nem csupán ezekre, de más felvetésekre is lapunk következő számában reagálni fognak. N.

Az állampolgár viseli a gondokat...

(Folytatás az 1. oldalról)

— Ma Magyarországon nincs annál nagyobb tragédia, és ez most reánk is különösen igaz, — mint amikor valaki elveszti a munkahelyét. Nagyon alacsony keresetű emberek, családok dolgoznak a vállalatnál, akiknek minden napjukra ki van számítva a megélhetés, lakás, bútor, hűtőszekrény részletek törlesztése, és még sorolhatnám. Ezek az emberek nem elég, hogy nem jutnak kereset a foglalkozáshoz, mert meggyőződés, hogy sok évnek kell elteltie, amíg az emberek munkahelyhez jutnak Baranyában. A családok nem tudják, mi lesz a jövedelmük egy

év múlva, de azt igen, hogy állampolgárként az összes magára vállalt kötelezettséget teljesítenie kell. Ez tragédiához vezethet, hiszen a családok többsége ma a havi fizetéséből sem tudja kigazdálkodni a tisztességes megélhetést.

— A családokban az emberek részéről megítélés az, hogy erkölcsstelen ami velük történik, hiszen kötelezettségeik nem egy-két év meggondolatlan tettei voltak, hanem hosszú távra tervezett lépések. Munkanélküli segélyből mindezt vállalni nem lehet, ebben biztos vagyok — mondotta végezetül a vezérigazgatóhelyettes.

V. T.

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kablár János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja:
a Mecseki Ércbányászati Vállalat
Felelős kiadó:
Varga Mihály

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 9.
Felelős vezető:
Spercsek János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
55,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Audi és a mortadella Vállalkozó Szentlőrinc

Hírét vettük, hogy a közeljövőben több vállalkozás beindítását is tervezik Szentlőrincen, méghozzá nyugati tőke bevonásával. Tekintettel arra, hogy a településen szép számmal élnek uránbányászok, és minden induló vállalkozás új munkahelyeket is terem, felkerestük dr. Győrvári Márkot, a község tanácselnökét, aki készséggel adott bővebb tájékoztatást terveikről, elképzeléseikről.

— Valóban előrehaladott tárgyalásokat folytatunk több külföldi céggel is vállalkozások beindításáról — mondja előljáróban dr. Győrvári Márk. — Két partnerünkkel már előszerződést is kötöttünk és a végleges megállapodás aláírása februárban várható.

— Az egyik, egy nyugat-német tőke bevonásával létesülő részvénytársaság lesz, amely egyrészt autóparral kapcsolatos tevékenységet folytat, másrészt mezőgazdasági termékek, termékek felvásárlását és külföldi értékesítést fogja végezni.

— Az „autós rész” igen szerteágazó, hiszen az autómotor-szereléssel a karosszéria-javításon keresztül az alkatrész-értékesítésig sok mindenről szó van. Ismeretes, hogy az utóbbi időben ugrásszerűen megnőtt hazánkban a nyugati típusú személygépkocsik száma. Az is nyilvánvaló, hogy a szervizelésük mellett — miután sajnos a balesetek nyilván ezeket a járműveket sem kerülnek el — meg kell oldani a karosszéria-javítás gondját is. A tervek szerint üzembe helyezzük egy lakkozót is, ahol a metál színű autósodák visszakaphatják majd eredeti fényüket.

— Az alkatrész-értékesítés igen széles körű lesz, hiszen Szentlőrincen kívül még öt településen árusítjuk majd. Ezen felül főleg a japán gépkocsik alkatrész-ellátására fogunk specializálódni, hiszen jelenleg talán ezeknél a kocsiknál a legnagyobb a gond, de Volkswagen-, BMW-, Audi- és esetleg Ford-tulajdonosok is jöhetnek hozzánk. Itt jegyezném meg, hogy érdekes módon onnan, nyugatról, még a keleti autókalktrészeket is könnyebben beszerezni, így remélhetőleg nem csak a Mazda- vagy Toyota-tulajdonosok, de mondjuk a Ladások számára is érdemes lesz betérni az rt. boltjába.

— A részvénytársaságon belül használt és új autók értékesítését és kelet-nyugati forgalmazását is végezzük. Komplet autós szolgáltatató ház épül majd, ahol büfé, panzió, benzinkút és mosó várja az autótulajdonosokat.

— Az rt. másik profilja, az „agro” rész inkább a kistermelőkre fog ráépülni. Szerződéskötéses alapon, garanciát adva a termelőknek egyrészt az árra, másrészt az elszállításra. Persze ennek fejében a minőségi követelmények is magasak lesznek.

— A tervek szerint hány embert foglalkoztat majd ez a vállalkozás?

— Előreláthatólag 30—40 embernek biztosít majd munkalehetőséget a részvénytársaság. Elsősorban magasan kvalifikált szakemberekre, specialistákra lesz majd szükség, de kell majd segéderő a mosóba és a lakkozóba. A lényeg az, hogy ez a 30—40 munkahely valahol már felszabadul és lehetőséget teremt másoknak is az elhelyezkedésre.

— Mikorra várható a vállalkozás beindítása, és mikorra készülnek el a tervezett létesítmények?

— A létesítményeknek az év végére el kell készülniük — mondja a tanácselnök. — A külföldi partner nem ér rá várni, ha ő ide investálja a pénzt, akkor gyors megteremtést remél.

— Mondana néhány szót a többi vállalkozásról is?

— Természetesen. Előrehaladott tárgyalásokat folytatunk egy, főleg női munkaerőt foglalkoztató részvénytársaság létrehozásáról. Ugyancsak a közeljövőben várható annak a szerződésnek az aláírása melynek értelmében az olasz FURLANA cég tőkijének bevonásával egy varrodát létesítenék. Az rt. azonban nem csupán a női és férfi fehérneműk, pizzák, és szabadidő ruhák gyártásával, hanem a forgalmazásával, az értékesítésével is foglalkozik majd.

— A cég vezetőjének ígérete szerint magyar áron, de nyugati színvonalú termékek kerülnek majd innen forgalomba. A kis üzem mintegy félszáz embert foglalkoztatna. Ismétlem, főként nőket, de természetesen szükség lesz majd férfi munkaerőre (portás, szállítók, rakáros stb.) is.

— Reményeink szerint egy osztrák kapcsolatunkból mezőgazdasági kisgépjavitás, szerelés, értékesítés fog kinőni. Szólni szeretnék még arról is, hogy jó remény van arra, hogy húsfeldolgozó üzeme is legyen a községnek. Itt egy tökéletesebb beruházásról lenne szó, amely iránt olasz cégek mutatnak érdeklődést. Ha megvalósulna, az 30—40 új munkahelyet jelentene, arról nem is szólva, hogy gazdaságaink mellett a nagyobb mennyiséget termelő kisgazdák és a farmgazdaságok is biztos felvevő piachoz jutnának.

— Van olyan elképzelés, hogy papírfeldolgozó üzem is létesül Szentlőrincen. Itt úgynevezett diszcsomagoló alapanyag előállításáról lenne szó. Az olaszok vállalnák a korszerű gyártó gépsor leszállítását, de egy körülből 4—600 négyzetméteres üzemcsarnokra is szükség lenne. Az ezzel

kapcsolatos tárgyalások még elég kezdeti stádiumban vannak.

— Ennyit tudok jelenleg mondani, azonban továbbra is keressük a lehetőségeket, miként tudnánk eredményes vállalkozásokat indítani. Illúzióknak tartom azt, hogy nagy beruházással több száz főt foglalkoztató üzem épüljön a községünkben, de szívós munkával és vállalkozó szellemmel ha nem is nagy számban, de mód van újabb munkahelyek létesítésére — mondja végezetül dr. Győrvári Márk.

N. G.

Együtt a placdiktálta feltételekkel

(Folytatás az 1. oldalról)

hogy kerítésen belül a különböző részlegek önállóuljanak. Mi nem szoktuk meg azt, hogy a piacon megmértecsünk, ezt meg kell tanulni. Ez a tanulás az említett tevékenységekben itt nálunk már elindult. Itt mindenkinek meg is kell tanulnia eladni. A végeredmény akkor igaz, ha a terméket, mindegy, hogy mi az, eladtam. Ha ugyanis nem adom el, nincs eredmény.

Komplex feladatot szeretnénk végezni, úgy, hogy jó előre lássuk, mi az a tevékenység ami nyereséges, s mi az ami már nem. Már beszélünk az emberekkel arról, hogy ne lepődjenek meg, ha lesz olyan, az egyik hónapban itt, a másikban meg ott kell dolgozni. A piac diktálja a feltételeket az élethez, a talponmaradáshoz.

V. T.

Kinevezések

Az elmúlt év végén és ez év elején nyugdíjazások, valamint átszervezések miatt személyi változások történtek a vállalat és az üzemek vezetésében.

Ezekről részben már tájékoztattuk olvasóinkat. Az alábbiakban közöljük az újonnan kinevezettek teljes körű listáját.

A földtani főosztály új vezetője dr. Majoros György lett. A jogügyi önálló osztály élére dr. Hasznos Árpád került, míg a közgazdasági osztályt a jövőben dr. Lábán János vezeti. Dr. Csóvári Mihály az EDÜ kutatási és fejlesztési főmérnökeként tevékenykedik tovább, míg dr. Bárány Imre területi főmérnöki beosztásban köznevelés- és munkavédelmi felelősként a biztonságtechnikai osztályon dolgozik tovább. Juhász Károly gazdasági tanácsadó lett, míg a belső ellenőrzési osztály élére Óvári György került.

Varga Jenőt a vállalat rendezeti vezetőjévé nevezték ki, Nagy Zoltán pedig a földtani főosztály helyettes vezetője a jövőben.

Területi főmérnöki beosztásban Balogh Tibor lett a vállalat szellőztetési felelőse. Forr János az V. sz. bányáuzem új főkönyvelője, a beruházási- és tervezési osztály vezetőjévé pedig Molnár Jánost nevezték ki.

Az új polgári védelmi törzsparancsnok Tukora István, a számítástechnikai önálló csoport vezetője Baráti Zoltán.

Bodrogai Frigyes a geológiai osztály vezetőjeként tevékenykedik tovább, míg Huszár Zoltánt főmunkatársi beosztásban a Bányászati Múzeum vezetőjévé nevezték ki.

Területi főmérnökként a műszaki főosztályra került Erdi Krausz Gábor és Szúdy Béla.

Garzonház és szálloda

Variációk két témára

Miközben a vállalat dolgozói az új esztendőben még inkább foglalkoztatja a felszámolás veszélye, avagy annak szerencsés kivédése... Miközben mindannyian kénytelenek vagyunk tudomásul venni a drasztikusan megemelt élelmiszerárakat, miközben a jövő hónaptól életbe lépő új lakáskonceptiónak örvendünk... s ha még van annyi erők, hogy fáradtságunkat, fásultságunkat lektüzdjük akkor azt is fel-fogja agyunk, hogy a vasfüggöny eltűnt, e csodálatosan kavargó, kibontakozó Közép-Kelet-Európában... s miközben mindezt tapasztaljuk, azt is meghalljuk, hogy szűkebb házunk táján is tovább verdesnek a hullámok.

Most a munkásszálló sorsáról beszélnek sokan. Vannak, akik tudni vélik, vállalati kezelésben szállodává alakul az épület. Mások az eladásról tudnak, de ugyancsak szállodal hasznosításról. Beszélnek még arról is sokan, hogy garzonházzá változik a ma még urános emléket megélt épület együttes. Akadnak, akik úgy tudják, az IBUSZON keresztül hasznosítja majd a vállalat a felszabaduló A, B, C szárnyakat. Sokakat viszont a vállalati üdülők sorsa mindennél jobban érdekel, mondván, a napról napra kibontakozó jólétben idén nyáron jut-e még a vállalati dolgozóknak, üdülőlegy? E fentiek pontosítása miatt kérdeztük Szabó Sándor munkásszállási osztályvezetőt, aki a következőket mondta:

— A munkásszállóval kapcsolatban keringő hírek mindegyikében van valami igaz, hiszen sokféle variációban gondolkodott a vállalat. Gazdasági kényszer hozott olyan helyzetet, hogy hasznosítani kell ezeket az épületeket. Részben azért, mert nincsenek kihasználva, s azért is, mert drága a fenntartásuk. Végül is a vállalat abban gondolkodik, hogy két szárnyra

szállodai részvénytársaságot hozna létre, míg a harmadik épületben garzonlakásokat alakítanak ki. Azért a feltételek mód, mert az átalakítási terveket most készíti egy kft. Az ütemezés úgy van, hogy az „A” szárnyban kezdődne a garzon tömb kialakítása, első lépésként. Nem dől el, hogy a vállalat bérbe adná, avagy értékesítené-e a lakásokat.

— A másik két szárny szállodaként kerülne átalakításra, s a vállalat részvénytársaság egyik tagja lenne. Ha a vállalat megszűnne, a részvénytársaság értelem szerűen vinné tovább a szálloda üzemeltetését.

— A ma még munkásszállón élő dolgozók a „B” szárnyba költöznek át, s 1990. év végéig biztos, hogy itt is maradnak. Sorsukat az dönti el, hogy marad a vállalat, avagy felszámolják. Ha maradunk, 1991-től a szállón lakóknak ki kell költözniük, s havi 4000 forintot albérelti hozzájárulást kapnának a vállalat-tól.

— A vállalati üdülőkről tudni kell, hogy évente 38 millió forint bruttó költséget emésztenek fel, míg a bevétel 10—12 millió forint. A nettó veszteség tehát 26—28 millió forint. Ez akkora teher a vállalatnak, hogy ezt sehogyan sem tudja elviselni. Ezért a vállalat arra kényszerült, hogy az üdülőket is értékesítse, kettőt-hármat eladna, s az így befolyt pénzből a megmaradókat. Balatonmáriát, Orfűt a Hóvéd utcait korszerűsítendő, olyan komfort fokozatúvá tenné, hogy külföldieknek is értékesíteni lehessen a szobákat. Pontosán azért, hogy ha nem is nagy nyereséggel, de a fenntartási költségeket a befolyt összeg fedezze.

— Ez azzal jár, hogy kevesebb vállalati dolgozó fog beutalóval üdülni, hiszen a szezon első és utolsó turnusát nem adjuk ki az üzemeknek. Ezek szabad

értékesítésre kerülnek, napi áron hasznosítjuk.

— Eredményes tárgyalást folytatunk egy budapesti kft-vel, amely 4,3 millió forintért előzetes megállapodás alapján megvinné az orfűi Dollár utcai (V. sz. bányáuzemi) üdülőt. Ebből a pénzből szeretnénk korszerűsíteni az orfűi Honvéd utcai üdülőt.

— A mohácsi vízteleptől szeretnénk megszabadulni, mert bármennyire is szép, messze van. Eredményesen tárgyalunk egy finn céggel, akik az idei szezonra kibérelnek, s amennyiben kedvező tapasztalatokat szereznek, megvinnék.

— Hertelend továbbra is megmarad, de arra fel kell készülnie a dolgozóknak, hogy napi áron kerülnek kiadásra a szobák. Röviden, drágább lesz mint eddig volt az ottani nyaralás.

— Balatonfüreden ez évben még lesz üdültetés, csupán az első és utolsó turnust nem adjuk ki az üzemeknek. Négy céggel tárgyalunk, akik beszállnának az üdülő korszerűsítésébe. Az az elképzelés, hogy 6—8 évig a Horváthház a gyógyturizmust szolgálja, s ezért szeretnénk bevonni a szívkörházat is. A korszerűsítés három csillogos szállodának megfelelő kivitelezést jelentene, s 6—8 év után visszaszálna a vállalat egyedüli tulajdonába, ha még léteznék. Az évek során a részvényesek a bevitt tőke alapján részesednének a nyereségből. Ez azt jelenti számunkra, hogy a vállalat ezt az összeget elsősorban a balatonmáriai, de a többi üdülőre is fordítaná.

— Mindezek elképzelések, de hogy mi lesz a végkifejlet, ma még senki sem tudja. Nem tétlenkedik a vállalat vezetése, megpróbál, ha más módokkal is mint eddig, de úrrá lenni a gondokon, hogy a sokak által kedvelt üdülőnk, a magas költségek ellenére, de megmaradjanak.

V. T.

Nem kacska, de félreállítás

Január 8-án, a hétfői Esti Magazinban a Kossuth rádió közölte a hírt, szándéknyilatkozatot kötött egy nyugati cég, és a Mecseki Ércbányászati Vállalat az urándúsítmány eladására.

A hírt kissé másképp 9-én hajnalban és reggel a rádió újra bementta, megírták a napilapok is.

Helyenként a híradások is félreérthetőek voltak, s sokakban az az automatizmus is működni kezdett, hogy azt hallották olvasták, amit szerettek volna. Ebből adódott, hogy telefonok sokaságát kaptuk: igaz-e a hír, sikerült eladni termelvényünket.

Varga Mihály vezérigazgató, ezzel kapcsolatban a következőt mondta:

— Mint azt már az Ércbányászban is közöltük, valóban tárgyalásokat folytatunk több csatornán külföldi partnerekkel, s egyikkel szándéknyilatkozatot is kötöttünk. A szándéknyilatkozat nevében is ezt tükrözi, nem kötelez semmire, csupán az akaratot mutatja, hogy egyrésztől mi szeretnénk, ha termelvényünket eladhatnánk, másrésztől pedig bizonyos hajlandóság mutatkozik arra, hogy erről tárgyaljanak velünk. Konkrétumokról egyelőre nincs szó, a tárgyalásokat folytatjuk.

Annyit azonban mondhatok, ha konkrét megállapodás születik, arról elsőnek a vállalat dolgozóit tájékoztatjuk.

Örkény István: Forgatókönyv

„Nem lehet kétszer ugyanabba a folyamaftba lépni”. Hányszor hallottuk, idéztük az ókori bölcs, Hérakleitosz igazságát, már-már közhelyé koptatott filozófiai alaptételét. Ilyen egyszerűen közérthetően és képletesen tényleg nem fogalmazta meg más, hogy minden állandóan változik, minden állandó keletkezésben és elmúlásban van.

Ez járt az eszemben, amikor a színészek megköszönték a tapsot a Pécsi Nemzeti Színház Szobaszínházában Örkény István: Forgatókönyv című darabja után.

Láttam már öt évvel ezelőtt, kétszer is. Egyszer a Nevelési Központban, egyszer pedig Tatabányán, az amatőr színjátszók sereg-szemléjén, amatőr színészekkel, profi rendezésben. Akkor is, most is Vincze János, a Ságvári Endre Művelődési Ház igazgatója vitte színre a kétrészes játékot.

Játék ez? Nos, a keret

igen, egy cirkuszi előadás forgatókönyve bohóccal és istálló-mesterrel, akiknek a szerepe azonban már nem játék. Lehet-e játéknak nevezni a katarzist, mely érbennünket a szűk kis cirkuszi nézőtérre? Lehet-e játéknak nevezni azt, amit a darab felölel, a legújabbkori magyar történelmet? Nyilvánvalóan nem! Mint ahogy nem játéka utal a főhős — ha lehet egyáltalán itt főhősről beszélni — Barabás neve is.

O, akit Pilátus a nép követelése alapján Jézus helyett szabadon bocsátott. O, aki Máté szerint bűnöző, János szerint rabló, Márk szerint lázadó. O, aki Örkénynél forradalmár, áruló és reakció egyezményében. O, az ellentmondásokból összegyúrt ember. S vajon a többi szereplő? Ők sem csak jók vagy csak rosszak, ennél a dolog sokkal bonyolultabb. Egyszerűen emberek. És a történelem sem csupán pozitív vagy negatív töltésű

történések egymásutánisága, hogy az események nem egyszerűsíthetők le egyszerűs kinyilatkoztatásokra.

Hogy a hatalom mit szolgált a bemutatóhoz öt évvel ezelőtt, azt nem tudom. Tudom azonban, hogy nagy sikere volt azok körében akik látták, és a tatabányai fesztiválon a szakértők is elismeréssel nyilatkoztak róla. A fiatal, lelkes műkedvelőket most felváltották a kiváló színészek, de Hérakleitosz mégsem emiatt jutott eszembe.

Ma, amikor gyökérszen megváltozott a politikai élet, amikor szilárdnak hitt értékek válnak szennivé, az értékelések és újraértékelések dömpingjét éljük meg, számomra nem a darab, az örkényi mondani való változott, hanem a légkör, melyben most másként hangzanak ugyanazok a szavak. Ez Örkény István, Vincze János, az 1984-es és a mostani bemutató érdeme is. **K. I.**

Művelődjünk szórakozunk

A Ságvári Művelődési Ház és az ANK programjából

Ságvári Endre Művelődési Ház: Január 31-ig a Stúdiogalériában: Kolombusz utazásai. Horváth László grafikus kiállítása. 24-én: 15.30 óra: Csipkerózsika

Ságvári Mozi:
20-án: Tűzidők a Marsról (amerikai film).
21-én: Emanuelle (francia film).
27-én: Az eastwicki boszorkányok (amerikai film).
28-án: Országúti diszco (Road House) (amerikai film).

Az előadások 16. és 18 óra között kezdődnek.

Az ANK programjából:
17-én: 14-16 óra: Reneszánsz játszóház: népdaléneklés, gyöngyfüzés, mesesarok, Fele sem igaz vetélkedő.

26-án 14 óratól: János Pannonius nyomában — belvárosi séta. Találkozás du. 2 órakor az aula információjánál.

Koncertek
24-én 19.00 óra: Betli dúó.
31-én 18.00 óra: HOBO koncert.

ANK Mozi:
15-én 5 óra: Ben Hur I-II. (amerikai film).
21-én 3, 5 és 7 óra: Pink Floyd a Fal (angol film).
28-én 4 óra: Hugó a víziló (amerikai-magyar film).
22-én 6 és 8 óra: Emanuelle (francia film).
23-án 3, 5 és 7 óra: Oko-harcos (amerikai film).

Újévi történet

Szilveszter éjjelén elfogyott üdítő a bor. Hajnali fél tizedkor kocsi alátem hát, s kimentem a szőlőbe. Szeretek autózni újév hajnalán. Üres az útca, üresek az utak, csak néhány gyerek sétál, látja a kutyát, és szűköt igy próbálnak, még néhány pernyi pihenéshez jutni az átdorbezott ajzszaki után. Itt ott egy egy pár ballag hazafele, hajukban, konfettit, szemük alatt karikák, a labuk autómattikusan, viszik őket a megváltást jelentő úgy felé. Jó, ilyenkor ki pihenhet járn az utcán, sajnálni, a fáradt, másnapos embereket kissé kárörvendően nezni bottaladósukat, eseten elesettségüket. Eddig magánygy.

Utam egy buszmegálló oszlópa mellett vezetett el, s már messziről láttam, lóg valami az oszlópon. Talán valaki elhagyta a száját, s jóindulatú emberek odaakasztották, hogy a hűtlen gazda, könyörgöbben rátaláljon gondoltam. Melléérve azonban a döbbenet és iszonyat megrázó élménye megállásra késztetett.

Két kőlyököt a lógott felakasztva a buszmegálló tábláján. Legyűlvé rossz szülétemet elgondolkodtam, s azóta is foglalkoztat a gondolat. Az itál feloldja a gatlásokat, megszűnteti az uralmát cselekedeteink felett, gőtől az önkontroll. Ez talán a legnagyobb bűné.

Nem igaz, hogy az emberről ittas állapotban derül ki igazan, hogy milyen is valójában. Az ember valójában olyan, amily újév formálja magát. Mikor ez a képessége megszűnik, üsötönös élőlényé válik. Van, aki ilyenkor érzémes lesz, van aki hársány, aki agresszív és aki hallgatóg.

De vajon milyen ember lehet az, akit szilveszter éjjelén vagy újév hajnalán ilyen tette sarkall az alkuk hóhő? Mit ért az ilyen humoron? Mit akart cselekedetével demonstrálni? A bátorságát? Az erejét? Szellemességét?

A leiskutyák már nincsenek közöttünk. Itt vannak azonban olyan emberek, akik beteges hajlamuk, sekélyes gondolkodásuk, verengző szadisták, gyer, lelkiviláguk aprérrált tetteikben is megnyilvánul.

Mondhatná bárki, miért siránkozom én itt két vacak kiskutyá miatt. Ennél szörnyőbb dolgokat is produkál az élet, kattunk rá példát a televízióból, épp a két üdítő között. Igaz, ez azonban nem ment fel senkit az emberiség és az emberiség követelménye alól. Aki ilyenre képes, képes lenne nagyobb szörnyűségekre is, ha olyan környezetbe kerülne.

Nekem nem kezdődött jók ezsz év, hanem az a K. J.

Nyelvtanulás — másképpen

„Egy a lényeg! Nem hagyni a szürkeállomány leromlását, javítani a szellemi teljesítményeket. Ez a vállalat érdeke is”.

Az egy évvel ezelőtt megjelent cikkben a franciaországi Apple France vállalatról van szó, amely dolgozóinak hárommillió frankért kondicionálót központ alakított ki. Csupán azt akarjuk — nyilatkozták a sajtónak —, hogy a dolgozók megtanulják, miként tartsák magukat jó formában. Ez komplex feladat, nem véletlen hát, hogy az amerikaiaktól átvettük a „holisztikus” módszert, amibe beletartozik a helyes légzés megtanulása éppúgy mint a relaxációs és koncentrációs gyakorlatok elsajátítása. 1985-ben a cég dolgozói körében vizsgálatot végeztek, melyből kiderült, hogy a lazítás nélkül végzett munka stresszhatást idéz elő, mely különböző megbetegedésekhez, a dolgozók alkotóképességének visszaeséséhez vezetett. Mivel a termelékenység és az összeteljesítmény csökkenését a vállalat vezetői nem akarták, orvos és pszichológus foglalkoztatásával hetente kétszer (20-30 perces) elméleti és gyakorlati foglalkozásokat tartottak a dolgozóknak. Japánban a testedző, rekreáló létesítmények száma az elmúlt években megduplázódott, és úgy becsülik, hogy a következő évtized elejére újra megkészszerződik. A jó testi erőnlét, és a szellemi teljesítmények közötti összefüggést napjainkban számtalan tudományos cikk is alátámasztja, és e kutatások szerencsére már Pécsen is elkezdődtek.

A kutatások igen, de ennek gyakorlati alkalmazásától még sokan idegenkednek, gyakoribb a lenéző mosoly, a gúnyos megjegy-

zések, és az elutasító mozdulatok.

Az utóbbi évek kutatásai és tudományos felismerései sokféle önvédelmi, egészségmegőrzési lehetőséget ajánlanak. A relaxációt (ellazítás, ellazulás) eredetileg a gyógyításban alkalmazták, majd később a tanulás — főleg az idegen nyelvek tanulásában. Az NSZK-ban és Ausztriában több éves kísérletek bizonyították az eredményesebb nyelvtanulást a relaxációs módszerrel. Az országban elsőként Sopronban 6 hetes bentlakásos tanfolyamon teljes testi lelki regenerációs és szolgáló programozat keretében próbálták ki ezt a módszert.

A Ságvári Endre Művelődési Házban november eleje óta kísérletezünk a nyelvtanulás módjával. A hallgatók, úgy tűnik, kedvezőbbnek, eredményesebbnek ítélik a hagyományos nyelvtanulásnál, de időhianyra panaszkodva a kiegészítő programokat, amelyek bizonyítottan hozzájárulnak a jobb szellemi teljesítményhez, vagyis az idegen nyelv jobb elsajátításához — nem veszik igénybe, vagy egyszerűen elutasítják. Az eredmények az egyéni adottságoktól, és a tanulásra fordított időtől függenek, ezért teljesen különbözőek. A tanulást az NSZK-ból importált mikroprocesszoros tanuló-készülék segíti, és naponta, nyelvtanárak társalgást, konzultációt, ismétlést tartanak a hallgatók nyelvtudásához igazodva.

Jelenleg német, angol nyelvet tanulnak, de beszerezünk a francia nyelvanyagot is, jelentkezők esetén a tanfolyam azonnal indítható. Az év második negyedében pedig az olasz, és spanyol nyelv tanulására is lehetőség nyílik. **dr. Roisz Andrásné**

Közlemény

Az 1989. évi XXXIII. törvény a pártok működéséről és gazdálkodásáról II. fejezet 2. § (1) pontja előírja, hogy a pártok munkahelyen szervezetet nem hozhatnak létre és nem működtethetnek. A IV. fejezet 4. § (2) pontja előírja, hogy a pártok részére állami vállalat vagyoni hozzájárulást nem adhat, és a pártok állami vállalatot vagyoni hozzájárulást nem fogadhatnak el.

A törvény indoklása, hogy egyrészt a munkahelyek ne válhassanak párt-harcok színterévé, másrészt nemkívánatosnak tartja, hogy az állami tulajdonban lévő állami vállalatok befolyásolják a politikai életben való részvétel anyag lehetőségeit.

Ebből következik:
1. A vállalati dolgozókból álló pártszervezetek, alapszervezetek alkalmanként gyűlések céljára megállapított bérletdíj ellenében igénybe vehetik a vállalati, üzemi tulajdonban lévő helyiségeket tanácsstermeket, amennyiben azokra vállalati, üzemi célra adott időpontban nincs szükség. Terem igényelhető a Központban a munkaelátási osztálynál, a Ságvári Endre Művelődési Házban és az üzemekben,

Terembérleti díjak:
Központ, nagytanácssterem: 35 Ft/óra
Kis tanácssterem: 20 Ft/óra
egybe nyitva: 50 Ft/óra
II. emeleti tárgyalóterem: 10 Ft/óra
Ságvári Kisterem (búkrös): 175 Ft/óra
nagyterem: 275 Ft/óra
egybenytitva: 425 Ft/óra
klubterem: 175 Ft/óra
Kabinet: 175 Ft/óra
színházterem: 425 Ft/óra
Az üzemi tanácsstermek bérleti díja: 20 Ft/óra
2. Pártok hirdetményeket, plakátokat, propaganda anyagokat a vállalat területén nem függeszthetnek ki, szórólapokat, felhívásokat ott nem terjeszthetnek.
3. A pártok az üzemi propaganda-eszközöket (üzemi híradó, hangos híradó, üzemi rádió, faliújság, videó) nem vehetik igénybe.
4. Az Érchányász, melynek kiadója 1990. január 1-től a MÉV, a pártok vállalati dolgozó is megkapta az „obsitot”. Pontosságban, mivel önkéntesen írtak van szó, egy köszönőlevelet és egy emlékermet kettek át a decemberi utolsó egységgyűléseken.
Az acélszürke, borított kis mappában Németh Miklós miniszterelnökének aláírásával névre szólóan a következő olvasható:
„leszerelő munkásörnek húséges szolgálata elismerésül Munkásör Emlékérem kitüntetést adományozok.
Megbecsüléssel tekintek helytállására, kérem, hogy a jövőben is odaadón munkálkodjék népünk boldogulásáért.
Személyes életében sok örömet kívánok Önnek és családtagjainak.
Nógrádi Gábor

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK		Kiemelt TELJESÍTÉSE	
(1989. I.—XII. hó)			
VÁLLALATI: fémtermelés kg	101,4	IV. negyedévben	100,0
vágathajtás fm	99,4	százalékban	100,0
létszám fő	92,7		98,6
ERŐDŐSÍTŐ ÜZEM: vegyi feldolgozás t	101,1		
BÁNYAUZEMEK:			
nyersérctermelés t/kg	108,0		
vágathajtás fm	89,5		

Gondolatok egy lakossági fórum után

Aligha kell bizonygatni bárkinnek, hogy Kővágószőlős térsége az egyetemes emberi kultúra része, a magyar nép történelmének tanuja, s egy fiatal ágazat, az uránbányászat létrejöttével is összekapcsolódik.

Az itt talált római kori szobrocskák, a még most is folyó római kastély feltárása az Árpád-kori műemléke, Kővágószőlős, Bakonya, Cserkút, Kővágótöttös lakóinak szorgalmát bizonyító falvak mutatják a tényt, a vidék mindig fontos része volt, s az ma is a társadalomnak. Hogy ma mi teszi azzá? Sajnos a negatív szenzáció, egy bejelentés, döntés látszólag periférikus hatása, mely azonban az ott lakóknak létkérdés.

A térség újkori történelmének meghatározója, hogy 1953 májusában Kővágószőlős határában a szakemberek jelentős radioaktivitást észleltek. Ez a felfedezés az ún. permi antiklináris területére terelte a kutatók figyelmét, és megindult a részleges radiometrikus terepmérés, a geológiai és

geodéziai térképezés, és az első kutatóárok mélyítése. A kutatási eredmények indokoltá tették 1956-ban megfelelő termelési kapacitás elérését célzó bányászati beruházások megindítását, az I. és II. sz. bányauzemét majd később a III. sz. IV. sz. és az V. sz. bányauzemét.

A Hazafias Népfront helyi szervezete december közepén lakossági fórumot szervezett, ahol a térség lakói tehettek fel kérdéseket, mondhattak véleményeket, hallgatták meg a megye, és a MÉV vezetőinek érveit, elképzeléseit.

A kérdések csak úgy záporoztak, de akár egyetlen rövid kétszavas kérdésben is összefoglalhatók lennének: mi lesz? Mi lesz az itt lakókkal, lesz-e munkahelyük, téli ellátásuk, gyerekeknek közétkeztetés, lesz-e tiszta útjuk, telefonjuk, tisztességes közlekedésük? Mi lesz a meddő-dombbal, a perkolációs dombokkal, az üresen maradt épületekkel? Mi lesz a gyerekekkel, ők hol dolgoznak majd? Mi lesz

azokkal a szakképzetlenekkel, főleg cigányokkal, akik nem végezték el a nyolc általánost, esetleg analfabeták, de a bánya számukra is nyújtott megélhetést? Mi lesz az eddig kapott áramkedvezményrel, az elfoglalt termőfölddel?

A majd négyórásra sikeredett fórumon nem azért volt olyan hosszú, mert itt az emberek ráérnek. Nekik is van családjuk, olvasnak könyvet, néznek televíziót, járnak szórakozni, szeretnek otthon pihenni. A fórumon résztvevők némelyike nem azért volt kaptos, mert itt alkoholisták élnek. A felhalmozódott feszültség, a bizonytalanság, a kérdőjelek sokasága kereszteti velük az oldódás nem mindig helyeseltető útját, formáját.

Sajátos helyzet állt elő. A kérdések feltevői és a válaszadók akár helyet is cserélhettek volna. Olyan napokat élünk, hogy nemcsak az üzemek térségében lakók nem tudják ma még, hogy mi lesz.

Kablár János

Szervezeti változások

A minisztertanácsi döntés alapján a termelés korlátozása, egyes tevékenységek beszüntetése mellett, szervezeti változásokra is sor került vállalatunknál.

Köztudott, hogy 1990. január 1-jével megszűnt a Kutató-mélyfúró és a Kutató-fejlesztő üzem. A Kutató-mélyfúró üzem egyes dolgozói átkerültek a Szolgáltató üzem és a Központ állományába. Ugyanakkor sajnos néhányuknak a munkaviszonyát meg kellett szüntetni.

A Kutató-fejlesztő üzem dolgozói egyrészt a Szolgáltató üzemhez, másrészt az Ércdúsító üzemhez kerültek.

Szélesebb körben érintette az átszervezés a Központ területét is. A földtani főosztály létszáma bővült a Kutató-mélyfúró, valamint a IV. sz. bányauzemtől átvett kutatási dolgozókkal. Ide került át állományilag a központi geofizikai osztály néhány dolgozója is.

A tervezési osztály, a munkaügyi osztály, valamint a pénzügyi osztály bérszámolási csoportjának dolgozói január 1-jétől egy osztály szervezetébe tömörültek. Az új osztály neve, közgazdasági osztály, amelynek vezetője dr. Lábán János.

Megszűnt a szervezési és számítástechnikai osztály, ugyanakkor önálló számítástechnikai csoport alakult. A megszűnt osztály egyes dolgozói a műszaki főosztály alkalmazottjainként fognak tovább tevékenykedni.

A Központ állományából szervezetileg az Ércdúsító üzemhez kerültek a polgári fegyveres őrök, váltás- és őrparancsnokok.

Ugyanakkor a Központ állományába kerültek átmenetileg azok a passzív állományú (katona, gyes, gyed) dolgozók és tartós betegek, akik munkaviszonyát nem lehetett megszüntetni, illetve felmondani.

Az üzemekhez hasonlóan a vállalat központjában is számos dolgozó érte el az öregségi nyugdíjkorhatárt és sokan részesültek korengedményes nyugdíjazásban. Mások új munkahelyet választottak, ezért a Központ létszáma is jelentősen csökkent, csak a leg-szükségesebb esetekben élt a vállalat vezetése az eltávozott létszám pótlásának igényével.

A személyi változásokat a vállalat vezetése egyikeként emberségesen, körültekintően, a dolgozók egyetértésével megoldani.

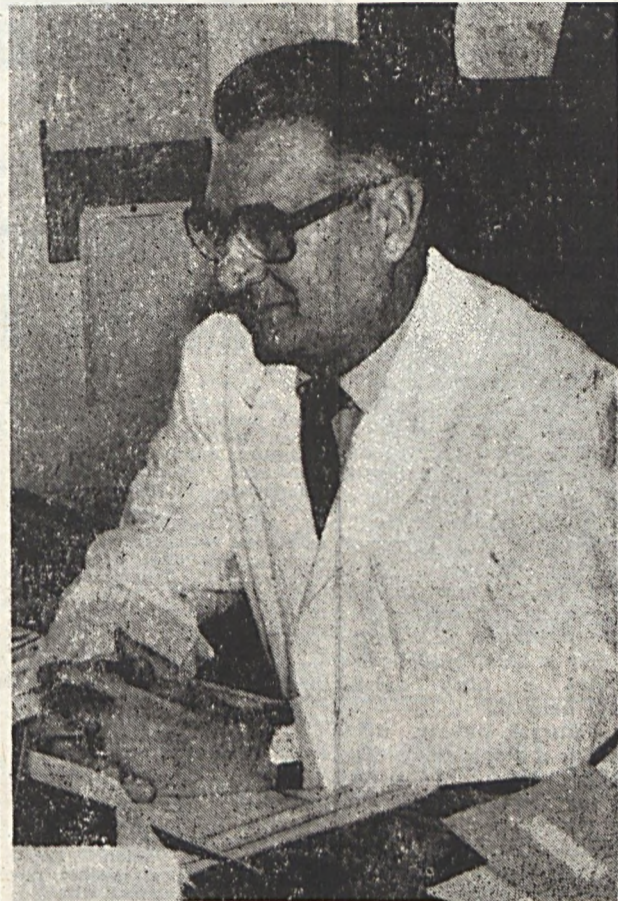
A változásokat, az új vezetők névsorát lapunkban már eddig is folyamatosan közzétettük és — a személyi hírek rovatunkban — a jövőben is ismertetjük olvasóinkkal.

Szakemberek Torontóból

A napokban üzemünkben kanadai szakemberek jelentek meg, oldalukon magyar szakértőkkel, Nehogy bárkiben illúziók ébredjenek, a kanadaiak nem uránbányászásra, hanem a bányászati céljából járnak nálunk. Feladatuk, hogy kidolgozzanak egy üzleti tervet az uránbánya bezárására, ami figyelembe veszi a környezetvédelmi közösségi, alkalmazotti, műszaki, gazdasági szempontokat, és a közvélemény alakulását.

A csoport, elegánsabb kifejezéssel a kanadai csapatjai jelentést készítenek, mely tartalmazza majd az uránbánya bezárásának minden kulcskérdését, így a környezet helyreállítását, a műszaki kérdéseket, a pénzügyi megfontolásokat és a veszélyes hulladékok, beleértve az alacsony aktivitású radioaktív hulladékok kezelését. A team a kanadai

Szabad orvosválasztás Mi lesz veled urán egészségügy?

Miközben a vállalat felszámolásától az itt dolgozók bizonytalan jövőjétől hangos a vidék, a kilátástalannak tűnő eljövendőt nehezítik azok az egymásnak ellentmondó hírek is, amik az egészségügyi szolgálat sorsáról szólnak. Miközben az egyik oldalról az uránegészségügy fennmaradásáról biztosítják az érintetteket — vállalati felszámolástól függetlenül —, a másik oldalról olyan hírek is keringenek, hogy a szolgálat beolvad a városi rendelőintézetbe, de ha nem, akkor is csökkentik a rendelők számát. Csökkentve ezzel a hatékony, gyógyító munkát — summázták a jólétesültek a fenti „hírt”.

Ezekről, s általában az üzemegészségügyi szolgálat helyzetéről, jövőjéről, orvos-beteg kapcsolatáról kérdeztük az új főorvost, dr. Debreczeni Lászlót.

— Több bizonytalansági faktor nehezedik most a vállalat dolgozóira. Ezek egyike, hogy a bányamunka embert próbáló, az egészséget tönkretévő, sokszor alapjában megingató életpálya. Öt-tíz év után sokan lényeges és komoly egészségkárosodással mennek el. Nem is foghatnak akármire, mert egy életen keresztül viszik magukkal a bányában szerzett nyavalyákat. Az egészségügyi szolgálatnak két nagy feladata van. Az egyik, hogy a vállalat visszalévő idejében biztosítsa a magas szintű orvosi ellátást, és segítse az emberek egyéni problémáinak a megoldását. Ezen azt értem, hogy sokan a munkasérelmüket befejezik azzal, hogy bezár az uránbánya, s különböző társadalmi biztosítási megoldások nyújtanak számukra résznyugdíjat, rokkantsági nyugdíjat, s egyéb járadékokat. Ezeknek az ügyeknek rendezése leg-
alább felerészben orvosi, egészségügyi feladat. Segíteni kell betegeinket abban, hogy az egészség károsodásból eredő gondjaikat optimálisan meg tudják oldani. Fel kell készülnünk arra is, hogy az uránbányák bezárása esetén az üzemegészségügyi szolgálatnak további feladatai lesznek.

— Az élet napról napra változik, s így természetes, hogy az egészségügyi szolgálatnak is bizonyos változásokkal kell számolnia. A vállalat fénykorában, virágzásának évtizedeiben szervezetileg személyi tevékenységünket illetően változtatlan, változtathatatlan, stabil feltételrendszer között dolgoztunk. Most meg kell barátkoznunk azzal a gondolattal, hogy mi is megváltozunk. A mindennapi feladatoknak megfelelő szervezeti, szerkezeti, személyi, technikai feltételeket kell biztosítanunk, úgy, hogy a végeredmény,

a betegek ellátása optimális legyen.

— Ha azt elfogadjuk, hogy változik a vállalat létszáma, struktúrája, jövője, akkor semmi sem indokolja azt, hogy egy teljesen változatlan, stabil, létszámában, felépítésében örök életűnek hitt üzemegészségügyi szolgálat maradjon. Nekünk kettős kötődésünk van a tanácsi szervezethez a megyei kórház révén kapcsolódunk, annak kihelyezett részlege vagyunk. A másik kapcsolódásunk az a vállalat, a dolgozók, akiknek az üzemegészségügyi ellátására bennünket megbíztak, ösztönöztek.

— Mind a vállalat, mind a megyei kórház vezetése elvként leszögezte, az üzemegészségügyi szolgálat tevékenységére beláthatatlan ideig szükség lesz. De azokat a változtatásokat, melyek a mindennapi feladatok változásai révén szükségessé váltak, konzultáció, érdekegyeztetés, szoros szakmai és emberi kontaktusok révén kívánják elvégezni.

— Ebben az évben a vállalat igényei az üzemegészségügyi szolgálattal szemben gyakorlatilag változatlanok. Körülbelül ugyanakkora létszámot kell ellátni ugyanolyan szakmai színvonalon. Semmi sem indokolja azt, hogy lényeges változások történjenek a szolgálatnál. Majd ha a betegforgalmunk csökken, majd ha az ellátandó dolgozók száma lényegesen megváltozik, akkor nyilvánvaló, hogy racionalizáljuk szervezetünket.

— A vállalat felszámolásáról intézkedő kormányprogram határozottan leszögezi, hogy az egészségügyi szolgálat fennmarad és feladata a volt uránbányász dolgozók további orvosi ellátása, speciális foglalkozási betegségeik és egészségkárosodásuk utógondozása. A kormányprogram is gondolt arra, hogy kézenfekvő ennek a több ezer uránbányásznak az egészségügyi ellátását továbbra is azok az orvosok végezzék abban a felállásban, akik eddig is azt tették. Ez egyfajta kormánygarancia, de én egy másik garanciát is látok. Azt, hogy az egészségügy is nagy reform előtt áll.

— Én remélem, és bízom abban, hogy a MÉV üzemegészségügyi szolgálata a 30 éves működése alatt szerzett olyan szakmai tekintélyt és kiépített olyan kapcsolatokat, hogy azok a betegek, akik eddig kötelezően hozzánk jártak, azután is hozzánk fognak járni, ha már minket majd szabadon választhatnak. Sőt családtagjainkat is idehozzák. Az egészségügyi reformjába ugyan a szabad orvosválasztás is beletartozik. Ez a program már ebben az évben beindul, de fokozatosan kívánja az egészségügyi kormányzat ezt megvalósítani — mondta végezetül dr. Debreczeni László.

Veress Tamás

Bravúros fennmaradás és bizonytalan jövő

Mi lesz a PMSC sakkozóival?

Csodák a sakkban sincsenek — állítja makacs meggyőződéssel mindenki — aki a 64 fekete-fehér mezőn zajló játékban már valamiféle szintre jutott, ám kétségtelen, hogy a tavalyi év elején a szakemberek csaknem biztosra vették, hogy a PMSC sakkozói kiesnek az országos bajnokság első osztályából.

A csoda megesett a pécsi sakkozók ugyanis — bár nagyon nehéz volt az őszi sorsolásuk — továbbra is a legjobbak között szerepelhetnek majd.

Amikor Karsát, akit egy évre adtunk kölcsön a Zalaegerszegnek, sportállás hiányában nem tudtuk viszáigazolni, valóban kevés reményünk maradt a megkapaszkodásra — mondja Kádár Gábor, a csapat vezető edzője. Ennek ellenére jól rajtoltunk tavasszal, és az őszi utolsó fordulóban is kitett magáért a csapat. Különösen az utolsó két meccs volt kritikus. A BEK ezüstérmes Honvéd ellen nem szenvedtünk súlyos vereséget, a Statisztikát pedig, — amely jó középcsapatnak számít — le is győztük.

A riválisok tudásom szerint évről évre profi játékosokkal erősítenek. Pécsre pedig alig-alig jön valaki.

rült egy idegenlégióval is erősíteni.

— Valóban, az utolsó néhány fordulóban Andrej Deev nemzetközi mester, (képünkön) a moszkvai Caisa sakk klub tréner szerepelt a harmadik táblán. Vele kétségkívül sokat erősödöttünk, jelentős segítséget nyújtott a felkészülés során is.

— Miként került egy moszkvai sakkoktató a PMSC csapatába?

— Ő Boguszlavszkij régi jóbarátja — mondja a vezető edző. Magyar fölnek talán fura ilyet hallani, de baráti tiszteletből játszott itt. Az utolsó két fordulóra is a saját költségén, egy várnai versenyről érkezett hozzánk.

— A PMSC már tavaly is a magyar élvonal legszebb sakkcsapata volt. Mit ígér a jövő, különös tekintettel a klub nehéz anyagi helyzetére?

— Nemcsak tavaly, már évek óta a mi költségvetésünk a legalacsonyabb az első osztályban. Épp csak arra elég, hogy a csapatmérkőzéseinket lejátszassuk. Az egyéni versenyzetésekre már szinte semmi sem jut. Maga a klub előke mondta a nyár végén, szegény, hogy a korosztályos országos bajnokságra majdnem üres zsebbel kell

Személyi hírek

Nyugállományba került: Kopecsni László vasútvizsgáló, Csizsolszki József akkumulátor-töltő, Futács Kálmán statisztikus, Mohai István műszaki rajzoló, (III. sz. bányáuzem), Juhász Imre aknász, Magyar László külszíni szállítógepész, Mészöly József vágár, Mikolaj István vezetőgeológus, Schmidt Márton aknavágár, Szekeres Ottó körletvezető-helyettes, Szilrom Hugoné műszaki rajzoló, Varga Béla külszíni hegesztő, Vidákovics Sándor aknavágár, Migács Imre fenntartó vágár (IV. sz. bányáuzem), Vass Ilona gépirő, Balogh Sándorné kollektor, Kotri Pál TÜK előadó, Tukacs János személyzeti vezető, Józsa József betanított munkás, Andrics László gondnok, Kasza Béla vágár, Horvát Varga Ferencné márkakezelő, Farkas István külszíni csatlós, Zámbo Győző fűrőmester, Brumecz József akkumulátortöltő (V. sz. bányáuzem), Tomsik Gyula betanított munkás, Bósz Ferenc lakatos, Bósz Ferencné betanított munkás, Kalkó Ede műszerész, Hofmann József műszerész, Fulmer Istvánné laboráns, Barna András lakatos, Belső László lakatos, Varga Ferenc savszigetelő, Kálmán Imre savszigetelő, Tóth Géza villanyszerelő, Tomasovics Pál lakatos, Mustos István szállítás-irányító, Schäffer Antal lakatos, Gójkovics Elek targoncavezető, Fazekas Lajos targoncavezető, Takács József villanyszerelő, Sándor József lakatos, Tóth Géza gépkezelő, Percz István portás, Tarr Ferenc forgácsoló, Háló Péter diszpécser, Hermann Ferenc betanított munkás, Karasz Jánosné operátor, Bekési Zsigmond hegesztő, Radics Gyuláné bérelszámoló, Szabó Béla rendész, Szilárd Miklós technológus, Fábri Lajos üzemegység-vezető, Valkal Lajos üzemegység-vezető, Kőrka Dezső fűdíszpécses (Ércdúsító üzem), Kovács Gyula elektroműszerész, Kenderesi Ferenc betanított munkás, Mihályi István bányamester, Kismihály Sándor gépkocsivezető, Vajda Gyuláné lámpakiadó, Kis Bató Józsefné lámpakiadó, Antal Gábor gépkocsivezető, Bodor László föld alatti villanyszerelő, Végh József kőműves (Szalgáttató üzem), Kővári Imre tervező, Madarász Jánosné pénztáros, Sör Lajosné bérelszámolási csoportvezető, Varga Gézáné operátor, Dékány Lászlóné operátor, Kovács György betanított munkás, Mustos Istvánné betanított munkás, Horváth Sarolta kutatómérnök, Tirkala Ferencné operátor, Fitus Ferencné laboráns, Volcsics Félixné laboráns, Haszon Ferenc kutatómérnök, Oláh Gyula tervezőtechnikus, Laboda Tibor főmérnök, dr. Czeglédi Béla üzemigazgató, Kállai László művezető, dr. Hohmann Jenő üzemegység-vezető, Pálfi Ervinné laborvezető, Fazekas Vlá kutatómérnök, Mohai Miklósné laborvezető, dr. Vincze János laborvezető, Kállai Kálmán segédmunkás (Kut-fejlesztő üzem), Kiskeresztes Kálmán anyagellenőr, Banó József szállítási csoportvezető, Krajcár Ferenc anyaggyártó-kutató osztályvezető, Müller Jánosné anyagellátási csoportvezető, Schweitzer János faátvevő, Farkas Ferenc fűdíszpécses (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Szekeres István festő, Hajdu Sándor toronyszerelő, Hóbor János toronyszerelő, Albert Mihály gépkocsivezető, Pál Miklós erdőegységvezető, Elek István geofizikus mérnök, Berta János munkálgy vezető, Nagy Larissa csoportvezető, Zsigmond B. László műszaki rajzoló, dr. Kósa László tudományos főmunkatárs, Ary Károly erdőgépkezelő, Bóka János fűrőmester, Kovács István főmérnök, Tirkala Ferenc üzemigazgató, Schlég István operátor, Varga Béla rendész, Gál Tihamérné TÜK-kezelő, Hetesi János lakatos, Vincze Vince geofizikus technikus, Nyári Péter geológus technikus, Varga Géza geofizikus technikus, Szarka Rudolf geofizikus mérnök, Magyar István lakatos csoportvezető Tóth István fűrőmester, Bátor Béla gépkezelő, Tinusz József fűrdőkezelő, Szána István gépkezelő, Kriván András hegesztő, Rónaki László hidrotechnikus, Miklós Bé-

la portás (Kutató-mélyfűrő üzem), Szabó Jenő osztályvezető, Filiszár János TÜK előadó, Deák Béla területi főmérnök, Müller József bányamérő szakmunkás, Kerepesi József előadó, Juhász József normacsoporthoz vezető, Mudri József körletőr, Bödő János körletőr, Priger Tibor üzemszervező, Franck Ferenc körletőr, Engel Sándor körletőr, Zámbo József osztályvezető, Heller Lajos csoportvezető, Szijártó Ernőné taktikánő, Pál József csoportvezető, Sailay Árpád főosztályvezető, Barcs László bányamérő mérnök, Böhm Lászlóné szerkesztő-rajzoló, Kertész Károly műszaki rajzoló, Várhegyi Pál területi főmérnök, dr. Molzs Rezsóné főmunkatárs, dr. Patla Károly osztályvezető, Juhász Józsefné elemző statisztikus, Bögner István adminisztrátor, Ragoncsa Ferenc bányamérő technikus, Wadiek Nándorné könyvelési ellenőr, Kovács István pb. titkár, Sudár Józsefné gyorsgépirő, Tózsér Ottóné főpénztáros, Kósa József osztályvezető, Schönberger József területi főmérnök, dr. Szikszai Géza osztályvezető, Krajcár Ferenc csoportvezető (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Keresztrejtvény

Rejtvényünk vízszintes 1., folytatva függőleges 14, vízszintes 23., és 24. sorában Gorkij egyik mondatát közöljük. Megfejtésül e sorokat kérjük beküldeni a Szerkesztőség címére 1990. január 20-ig. A helyes megfejtést beküldők között könyveket sorsolunk ki.

1	2	3	4	5	K	6	7	8	9	10	11	12	13	A
14						15							16	
17					18		19					20		21
22				23		R		24	E		25			O
26			27				28		29	30				31
L	32					33		34						35
36	37		38			39				40	41			42
43		44		45				46		47		48	49	
50			51		52		53		54		55		56	
57			58	59		60		61				62		63
64				65	66	67						68		L
69								71		72				73
74							76		TÜ					78
79	80					81		82	83				84	
85		86				87		88		89			90	
U			U							T				91

Vízszintes: 14. Tisztítószert. 15. Ismeretlen. 16. Hím kecske. 17. Tarol. 19. Személyes névmás. 21. Postscriptum röviden. 22. Párosan öntöz. 23. Napszak. 26. U. L. 27. Vásárolta. 29. Rög. 31. Indíték. 32. Létezik. 33. A végén s-sel francia város. 35. Indítéka. 36. Tiltószó. 38. Egyfajta orvos. 40. Tova. 42. T. T. 43. Város az NSZK-ban. 45. Fej része. 46. Maró anyag. 48. Idom. 50. Nemesség. 52. Y. A. R. 54. Lőcsémege. 56. Irányítószám: 2947. 57. Hosszmérték röviden. 58. Emez. 60. Szirupos. 63. Kutyalak. 64. Seb helye. 65. Bódul. 68. Fogaival morzsol. 69. Mint vízszintes 63. 70. Öltöget. 71. Magyar mondai alak. 73. Római négyszáz. 75. Hónap rövidítés. 76. Apró számszám. 78. Sós betűl. 79. Fordított ketős mássalhangzó. 82. Fél tevel. 84. Rézkeret vág. 85. Nagy edény. 87. Ut is van ilyen. 90. Iparos. 91. Rangjelző. Függőleges: 2. Nem arról. 3. Kérdés személyre. 4. Nagy edény. 87. Ut is van ilyen. 90. 6. Személyes névmás. 7. Keverten tud. 8. Nem — németül. 9. Súlyrövidítés. 10. Tetejére. (ford.). 11. S. N. 12. Körülbelül. 13. Egítest. 18. Elet. 20. Nagy edény. 23. Diák ét-

kezde. 25. Ehes. 27. Gyakori lém. 28. Kerék közepe. 30. Azonosak. 31. Nevelő. 34. Láss! hangzól. 37. Elvesz. 39. Jogi kérdés, per. 41. Lantán. 44. Molldén. 47. Szilaj. 49. Igeköte. 51. Tiltószó. 53. Vörös — angolul. 55. Bizonyos terület. 59. Idegen férfinév. 61. Végül vége! 62. Nyakmelegítő. 66. Z. R. 67. Ésszel felfog. 70. Fém. 72. Hun — keverten. 73. Fértőnév. 74. Hangszeren játszik. 77. Flaska. 78. Tudományág. 80. Vízli növény. 81. Irodai kapocs. 83. Nem mögé. 84. Félig szükös. 86. L. J. 87. Üres tők! 88. Rénium. 89. Stráza. 90. Azonos mássalhangzók.

Juhász Károly
Lapunk december elsejei számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése.
Fagy veri az égi üllőt,
ezüst szikra pattog,
vágató felhőlovakra
most üt a patkót.
Könyvjutalomban részesülnek: Berényi Antal (Szentlőrinc, Hámán Kató u. 18. 7940), Takács Gyula (Pécs, Sarohin t. út 57. 7632), Csöndörné Varga Margit (Pécs, 39-es dandár u. 8/2. I. em. 3. 7633).

— Ez mindig is így volt. Amikor a 70-es években a vidék legjobbjai voltunk, egy színűszo amatőr csapat játszott itt. Ma két sportstátuszunk van. Györkös és Boguszlavszkij kitűnően szerepeltek az első két táblán. A utóbbi például a magyar EB csapat éltáblását Pintért is legyőzte az utolsó előtti fordulón. A riválisainknál valóban több profi játszik, de nálunk így nagyobb szerephez jutnak a fiatalok. Itt lett sakkozó Ribli-ből és Karsából, és ma is nem egy tehetséges fiatal bontogatja szárnyait. A tizenhét éves Horváth Péter, és a tizenkilenc éves Böröcz István, már a negyedik-ötödik-hatodik táblán játszottak végig a szezon és igen erős ellenfelek ellen értek el szép sikereket. Egyébként a csapatban két ifjúsági játékosat kell szerepeltetni, de nálunk légtöbb-ször öt játszik.

elküldeni a legtehetségebb fiatalokat. De ha egyszer nincs pénz! Az utazási és szállásköltségek és minden egyéb, évről évre emelkednek, bennünket azzal nyugtatgatnak, örülünk, hogy a szintentartást biztosítják, tehát ugyanannyit kapunk, mint az előző években. És mi lesz akkor, ha elveszik a két sportstátuszt?

— Ennyire nehéz a helyzet? Ennyire pesszimista?

— Világéletemben optimista voltam, de talán egy kicsit már belefásultam. Most, hogy nyugdíjba mentem, kiabálhatnék kigyót békát mindenre, de ezt erkölcsstelennek érzem. Az az egy vigasztal, hogy most majd több időm jut a sakkra, és arra, amit a legjobban szeretek csinálni, a fiatalok tanítására. És amíg ebben hiszek, márpedig ebben — a munkában őszintén hiszek, senki sem tarthat pesszimistának — mondtam végezetül Kádár Gábor.

Osszel úgy tudom sike.

Nógrádi Gábor

Horgászshír!

Értesítjük a horgászokat, hogy az Ércbányászati Dolgozó HE tagjai az 1990. évi horgászokmányait január 15-től, a MÉV Központ tanácstermében igényelhetik keddi, csütörtöki napokon 16.00 órától, és szombati napokon 8.00 órától.

HE vezetősége

Szabó Győző, aki átsportolja az életét

Soha nem ért el szenzációs sportsikereket, neve sohasem szerepelt az újságok címlapján. S mégis, amit elért, az nyugodtan mondhatjuk egy megszálolt sportember eredménye. Ahhoz, hogy összképet kapjunk és megértsük, idézük fel az elmúlt évtizedeket, a teljesség igénye nélkül.

Az 50-es évek elején a PVSK kölyökcsoportjában bontogatta szárnyait labdarúgásban. Gyors volt, jó érzéke volt a „pöttyöshöz”, ennek ellenére szívesebben használta a kezét mint a lábát. Szerencsére nem sokkal idegesítette az edzőjét, mert az általános iskolába befejezése után, a pécsi bányaiipari technikumban folytatta tanulmányait. és sportpályafutását. Kezdetben még egyet-kettőt belerúgott a bór labdába, de aztán az akkori testnevelő tanára javaslatára átigazolt a kézilabdázókhoz. A tehetsége megvolt, de nem tört különösebb babérokra, csupán a mozgás és a játék öröme váltotta ki a sport iránti szeretetét. Arra viszont ma is büszke, hogy a későbbiekben híressé vált játékos társa lehetett Sudárnak, Stefanovicsnak, Homolai Gábornak, Schmidt Ottó-

nak az iskola válogatottjának. Kevesen tudják, hogy középkorú éveiben az iskola tilalma ellenére a Pécsi Nemzeti Színház tánckarában szerepelt napi harminc forintos gázsíért. Mi több, az érettségi után a színház szerződést ajánlott számára de ő a bányászatot és a sportot választotta. Előbb az Urán SC NB II-es csapatában kézilabdázott, majd onnan a Pécsi Dózsával történt fúziója után végleg abbahagyta az aktív játékot. A sport azonban továbbra is fontos szerepet töltött be életében. A MÉV tömegsport-versenyein, bajnokságaiban szerepelt eredményesen. Újra futballozott, kézilabdázott, pingpongozott, korcsolyázott, és úszott, sőt jégkorong mérkőzéseket is vezetett.

És jött 1978, a fordulat éve. Ebben az időben Pécssett is mindjobban hódított a tenisz. Nem nehéz kitalálni, hogy Győző barátunk máris az adogatásnál volt található. Előbb a vállalat, majd a III. sz. bányáuzem színelében szerepelt a városi amatőr teniszbajnokságban. A dobogóról sohasem hiányzott. Hol arany, hol ezüst, hol bronzéremre volt jogosult.

Ez évben is tovább növelhette volna aranyérmek számát, sajnos azonban az egyéni döntőmérkőzésen megsérült, így a játék feladására kényszerült.

Az idő felelte is elmúlt, fekete haja lassan deressé válik, ennek ellenére még állja a sarat a fiatalokkal szemben is. A jövőben teniszdedzőként kíván tevékenykedni, mert nélküle nem igen lehetne elképzelni a pályákat. Ez nem jelent visszavonulást, nem áll le, de már nem olyan elánviti magát a küzelembe, mint tette azt korábban. A siker és az örömmellett bánata, hogy gyermekei nem követik példáját. A 16 éves Csilla a zenei pályára, a 10 éves Zoltán pedig a technika után érdeklődik. Így nagy a valószínűsége, hogy nem lesz, aki kövesse apuka példáját. No, azért nincs elkésere, megérti gyermekeit. Jövőre bányászati keresetkiegészítésre kerül. Mint elmondotta, a „profilváltás” után sem lesz passzív a sportban, nyáron úszik, szörfözik és teniszezik, a korához illő nyugdíjas-jelölt partnerekkel. Azt vallja, nem élhet sport nélkül az ember.

Kovács M.